ЗВЯЗДА

● выдаецца са жніўня 1917 г. ● БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА ● цана 1000 рублёў

23 кастрычніка 1996 г. серада, № 255 (23058)

РОЗГАЛАС

ЦЭНЫ

ЖЫЦЦЁ Ў ЦЭНАХ НА ПРАДУКТЫ ХАРЧАВАННЯ

Следам за афіцыйным ростам сярэдняй заработнай платы, што для некаторых слаёў насельніцтва зусім не адчувальна, на жаль, рэальна растуць цэны ў дзяржаўных магазінах. Маючы аднолькавую суму грошай у кашальку на пачатку восені і ў кастрычніку, гаспадыня з асноўных прадуктаў харчавання магла тады і зараз набыць хлеб і батон (зразумела, звычайных гатункаў), малако і кефір, соль і цукар, гарэлку і мінеральную ваду, а таксама кавалак варанай каўбасы. Нехта, магчыма, адзначыць, што не так ужо і блага. Але, улічваючы, што «спажывецкая карзінка» складаецца не з аднаго дзесятка прадуктаў харчавання, толькі хлебам ды малаком сыты не будзеш.

Разам з тым кастрычнік прынёс з сабой і паніжэнне цэн на некаторыя харчовыя прадукты. У першую чаргу гэта датычыцца агародніны. Зараз самы спрыяльны час для назапашвання на зіму бульбы, буракоў, капусты і цыбулі, цэны на якія зменшыліся на 10—47 працэнтаў. Крыху менш «зайцоў» у гэтым месяцы давядзецца выкласці за некаторыя віды мясных і рыбных кансерваў і, што зусім нечакана, — за растваральную каву. Апошняя патаннела ў сярэднім на 14 працэнтаў.

Адышло ў мінулае сёлетняе лета, а разам з ім скончылася і пара попыту на прахаладжальныя напоі. Вось і адступілі крыху назад цэны на «Фанту» і «Колу».

Тым не менш, цэннікі ў крамах часцей мяняюцца ў бок павышэння. Пастулова і быццам бы, на першы погляд, зусім не заўважна растуць цэны на мяса і птушку практычна ўсіх гатункаў (на 4—14 працэнтаў). У кастрычніку значна ўдараць па кішэні пакупніка некаторыя віды круп, мукі вышэйшага гатунку (кошт з 8,7 тыс. рублёў узрос амаль да 12 тыс. рублёў), індыйскага чаю (рост складае больш за 50 працэнтаў), свежамарожанай рыбы (цана павялічылася на 35 працэнтаў). Калі ў сям'і ёсць хаця б адзін курэц — гэта зноў такі значна адаб'ецца на фінансавым дастатку. Гэты член сям'і хутчэй адмовіцца ад чаю з цукрам (на большыя ахвяры, зразумела, не пойдзе), чым кіне шкодную звычку. А тым часам тытунёвыя вырабы айчыннай вытворчасці падаражэлі ў сярэднім на 35 працэнтаў. Пра замежныя цыгарэты, цана на якія расце разам з курсам долара, тут і казаць няма чаго.

Сяргей КУРКАЧ.

«ЛЕТНІ» ЧАС НАРЭШЦЕ ЗАКАНЧВАЕЦЦА

Служба часу Белстандарта напамінае, што ў Рэспубліцы Беларусь адначасова, у адзіныя ўзгодненыя тэрміны з дзяржавамі, якія ўваходзяць у краіны Садружнасці Незалежных Дзяржаў і Еўрапейскага эканамічнага супольніцтва, 27 кастрычніка 1996 года ў 3 гадзіны заканчваецца перыяд дзеяння летняга часу пераводам стрэлак гадзінніка на адну гадзіну назад.

ПАВОДЛЕ ДАНЫХ МІНЭКАНОМІКІ, У 1997 ГОДЗЕ Ў РЭСПУБЛІЦЫ ЗАХАВАЕЦЦА КУРС НА ПРАВЯДЗЕННЕ ЎЗВАЖАНАЙ ЦЭНАВАЙ ПАЛІТЫКІ

Як паведамілі БелаПАН у Камітэце цэн Міністэрства эканомікі, у будучым годзе захаваецца дзяржаўнае рэгуляванне цэн і тарыфаў на сацыяльна значныя тавары.

У першую чаргу — на хлеб масавых гатункаў, малако і малочна-кіслыя прадукты, дзіцячае харчаванне, тавары для дзяцей, камбікорм для продажу насельніцтву. Захаваецца таксама рэгуляванне цэн і тарыфаў на прадукты абароннага значэння, на медыкаменты, гарэлку белую і спірты, іншую алкагольную прадукцыю.

На пытанне карэспандэнта БелаПАН, якімі будуць у 1997 годзе тарыфы на пасажырскія перавозкі, у Камітэце цэн паведамілі: улічваючы, што перавозкі (унутрыгарадскія, прыгарадныя і ў мясцовых зносінах) з'яўляюцца сацыяльна значнымі, рост тарыфаў магчымы толькі ў выпадку павелічэння памеру заработнай платы.

Разам з тым у будучым годзе прадугледжваецца далейшая лібералізацыя цэн. У прыватнасці, будуць прапрацоўвацца пытанні аб паэтапным збліжэнні тарыфаў у Расіі і Беларусі на перавозку пасажыраў і масавых грузаў, на паслугі сувязі і паслугі па энергазабеспячэнню.

Святлана ЮЗІК, БелаПАН.

ЗДАРЭННІ

ПАРУШАЛЬНІКІ ГРАНІЦЫ ЕЗДЗЯЦЬ НА ТАКСІ

Адразу шэсць парушальнікаў-іншаземцаў, якія мелі намер перайсці беларуска-польскую граніцу, затрыманы на тэрыторыі Гродзенскага раёна ў ходзе аперацыі «Рубеж-96». Яны аказаліся грамадзянамі Індыі і Пакістана, а прыехалі ў нашу краіну з Масквы.

Як высветлілася ў ходзе расследавання, усе шасцёра без якіх-небудзь дакументаў накіроўваліся на двух таксі ў бок аднаго з прыгранічных участкаў Брэсцкай вобласці, дзе іх павінны былі сустрэць праваднікі. Аднак ажыццяўленню гэтага плана перашкодзіў міліцэйскі нарад.

Паводле паведамлення, атрыманага карэспандэнтам БЕЛТА ў Гродзенскім пагранічным атрадзе, толькі сіламі гэтага падраздзялення з пачатку бягучага года затрымана каля 300 парушальнікаў граніцы. Прыкладна кожны трэці з іх з'яўляецца выхадцам з афра-азіяцкага рэгіёна.

Канстанцін БАЛАТЭВІЧ, БЕЛТА.

ГРОШЫ

ДОЛАР АДПУСЦІЛІ ДА 20.150 РУБЛЁЎ

На валютным рынку зноў змяненні. Нарэшце, дачакаўшыся новай тэлеграмы з Нацбанка, камерцыйныя банкі змянілі курс продажу і пакупкі наяўнага долара ў абменных пунктах. Зразумела, у бок павышэння.

Афіцыйны дазвол, які памяняў павышаючы каэфіцыент з 1,2 да 1,3, падняў максімальна магчымую каціроўку долара, якую зараз могуць устанаўліваць банкі, да 20.150 рублёў за адзін долар. Некаторыя фінансавыя ўстановы гэта ўжо скарысталі, у іх абменных пунктах курс продажу «завіс» на адзнацы 20.150 BYB.

Дарэчы, на «чорным» рынку безнаяўныя рублі можна ператварыць у наяўную валюту па курсу 20.000 плюс-мінус сотню-другую рублёў. Гэта, аднак, на думку многіх, часовая з'ява, і долар яшчэ возьме сваё. Між іншым, пры тым, што максімальная цана продажу ўжо дасягнула мяжы ў 20.150 рублёў, скупляць па максімуму валюту банкі не спяшаюцца: курс куплі вагаецца ў межах ад 18.800 да 19.200 рублёў за долар. Прынамсі, станоўчых змяненняў у курсе СКВ чакаць сёння не прыходзіцца.

Як вядома, пастановай Кабінета Міністраў і Нацбанка банкам прадпісана да 20 кастрычніка выдаць крэдыты прадпрыемствам на пагашэнне запазычанасці па зарплаце. Гэта аніякага аптымізму ў адносінах да перспектыў наяўнай валюты не надае. Нават калі ўлічыць той факт, што людзі, атрымаўшы грошы, частку «распусцяць» на вяртанне даўгоў, а нешта пакінуць сабе і на харчаванне. Магчыма, ужо ў хуткім часе нас чакае звыклае: «Валюты ў продажы няма», і на афіцыйным узроўні зноў будуць перагледжаць павышаючы каафіцыент.

Ігар ШЧУЧЭНКА.

АДНЫМ СКАЗАМ

● У Мінску з пачатку года за з'яўленне на працоўных месцах у **нецвярозым выглядзе** затрымана каля сямі тысяч работнікаў.

● У гэтым годзе на беларускай чыгунцы **выразана і пашкоджана** звыш тысячы метраў кабелю сувязі, **украдзена або сапсавана** больш чым 130 прыбораў, каля 40 трансфарматараў і 30 акумулятараў.

● У мінулым годзе на тэрыторыі Расіі **загінулі 34 журналісты**, за 9 месяцаў гэтага года там было **забіта 8** прадстаўнікоў гэтай прафесіі.

● За 9 месяцаў бягучага года ў рэспубліцы ўчынена **777 наўмысных забойстваў,** што на 14 менш, чым за адпаведны перыяд 1995 года.

● На сённяшні дзень за парушэнне антыалкагольнага заканадаўства прыцягнуты **да адказнасці 3913 непаўналетніх**, з іх каля тысячы пастаўлены на ўлік у наркалагічныя кабінеты.

● Па словах Генадзя Карпенкі, даходы больш чым **аднаго мільёна** грамадзян Беларусі ўдвая ніжэйшыя за пражытачны мінімум.

● У студзені—верасні аб'ём **рэалізаванай прадукцыі** быў меншы, чым выраблена й, на 6,1 працэнта (у студзені—жніўні — на 7,3 працэнта).

● За 8 месяцаў гэтага года выпуск **тавараў народнага спажывання** склаў 50,8 трыльёна рублёў і павялічыўся ў параўнанні з адпаведным перыядам мінулага на 1,1 працэнта.

НАША БУДУЧЫНЯ — У НАШЫХ РУКАХ

З заключнага слова Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь А. Р. Лукашэнкі на Усебеларускім народным сходзе 20 кастрычніка

Мы з вамі, сказаў кіраўнік дзяржавы, звяртаючыся да ўдзельнікаў і гасцей форуму, перажылі два хвалюючыя дні, якія, я перакананы, будуць мець гістарычнае значэнне для лёсу нашай Радзімы. Не апраўдаліся надзеі тых, хто прадказваў сходу правал. Наадварот, ён прадэманстраваў узор высокай рэзультатыўнасці ў рабоце, грамадзянскасці і адказнасці за нашу сумесную будучыню.

Усе мы свабодныя ў выбары рашэнняў, свабодныя ў сваіх учынках. У нас могуць быць і ёсць адрозненні ў поглядах па канкрэтных пытаннях. Гэта нармальна і натуральна. Нам не патрэбен «усеагульны «одобрямс», як гэта было некалі, падкрэсліў Прэзідэнт. Але мы адзіныя ў імкненні разам, усёй грамадой, пераадолець сённяшнія цяжкасці і тым самым забяспечыць лепшую будучыню нашым дзецям і ўнукам.

Памыліліся і тыя, хто высакамерна адмаўляў народу ў здольнасці ўдзельнічаць у пошуку рашэнняў па праблемах вялікай дзяржаўнай значнасці.

Галоўны рэзультат работы нашага сходу, які вынікае з пазіцыі большасці дэлегатаў, а значыць і грамадзян Беларусі, якія паслалі вас сюды, — падтрымка канстытуцыйнай рэформы і Праграмы сацыяльна-эканамічнага развіцця рэспублікі да 2000 года, адзначыў Аляксандр Лукашэнка.

Вы ведаеце ў дэталях папраўкі і дапаўненні да Канстытуцыі. Яны не дыскрэдытуюць ні адну з галін улады, а, наадварот, ствараюць кожнай з іх новыя магчымасці для прадукцыйнай работы. Але павышаецца і адказнасць. Скажам, урад атрымлівае намнога больш правоў і самастойнасці. Але і адказваць перад народам ён будзе ў поўнай меры.

Удзячны ўсім вам, сказаў Прэзідэнт, за падтрымку ў пытанні аб рэферэндуме. Хачу яшчэ раз падкрэсліць: рэферэндум вымушаны, але адзіны ва ўзнікшай сітуацыі спосаб цывілізавана, самым дэмакратычным шляхам захаваць мір і стабільнасць у Беларусі.

Толькі канстытуцыйная рэформа створыць у нас нармальную рабочую абстаноўку, пры якой можна будзе спакойна жыць і вырашаць праблемы. Калі мы не ўнясём змяненні ў Канстытуцыю, то палітычныя авантурысты будуць пастаянна трымаць краіну і народ у напружанні, чакаючы зручнага моманту для захопу ўлады. Аб гэтым вам пераканаўча расказалі і сакратар Савета бяспекі, і іншыя дэлегаты. Паглядзіце, гэтыя палітыканы ўжо стварылі ценявы кабінет і нават грызуцца паміж сабой — не могуць падзяліць партфелі. Яны чакаюць толькі зручнага выпадку для атакі на Прэзідэнта. А зручны выпадак для іх, — падкрэсліў кіраўнік дзяржавы, — гэта пагаршэнне нашага з вамі жыцця, рост цэн, адсутнасць цяпла ў дамах. Тады яны і пачнуць рашучую атаку на Прэзідэнта.

Нашы інтарэсы і інтарэсы гэтых паноў не могуць супасці. Мы з вамі хочам працаваць і жыць лепш — ім для дасягнення жаданай мэты трэба, каб у краіне былі і голад, і холад.

Я рад, сказаў далей Аляксандр Лукашэнка, што вы падтрымалі асноўныя ідэі прапанаванай на ваш разгляд Праграмы сацыяльна-эканамічнага развіцця рэспублікі. Гэта вельмі канкрэтны дакумент. Галоўнае — усё, што мы намецілі — выканальнае. Але майце на ўвазе, усім нам трэба будзе закасаць рукавы.

Наша шчасце, што мы захавалі сваю эканоміку, сельскую гаспадарку. Паглядзім на іншыя краіны, якія, як і мы, апынуліся перад неабходнасцю глыбокіх сацыяльна-эканамічных пераўтварэнняў. Прамысловы і сельскагаспадарчы патэнцыял некаторых з іх разбураны. Так, магазіны запоўнены імпартным таварам, але людзі практычна не заходзяць туды, бо ім няма за што купляць гэтыя тавары.

Не вялікая мудрасць заваліць рынак імпартным таварам. Цяжэй вырабіць свае тавары, прадаць іх і на выручаныя грошы даць людзям магчымасць купіць усё, што ім трэба. Мы пойдзем па гэтаму, другому шляху і будзем жыць сваім розумам і працай.

Па колькасці і глыбіні выказаных новых канструктыўных ідэй і прапаноў наш сход, адзначыў Прэзідэнт, з'яўляецца унікальным у сучаснай беларускай гісторыі і дасць фору многім сходам прафесіянальных палітыкаў. У абмеркаванні палажэнняў даклада, праектаў дакументаў прынялі ўдзел 30 чалавек, удзельнікі сходу накіравалі ў рэдакцыйную камісію звыш тысячы пісьмовых прапаноў і заўваг.

Няхай сённяшні форум будзе прыкладам і дакорам для тых паноў, якія ва ўтульных кабінетах і офісах ужо даўно забыліся, на што здольны народ, аб дабрабыце якога на словах яны так клапоцяцца.

Абяцаю вам, заявіў кіраўнік дзяржавы, нічога са сказанага тут не будзе пакінута без увагі, ні адна канструктыўная прапанова, ні адна прадукцыйная ідэя. Над іх рэалізацыяй мы будзем працаваць сур'ёзна і настойліва.

Затым Прэзідэнт коратка спыніўся на некаторых пытаннях, закранутых у выступленнях і пададзеных прапановах.

Цалкам заканамерна, сказаў ён, што па пытанню аб зямлі выказваюцца розныя думкі. Гэта балючае і супярэчлівае пытанне. Яшчэ ў пачатку стагоддзя была вялікая спрэчка паміж Львом Талстым і Сталыпіным аб прыватнай уласнасці на зямлю. І сёння ў розных краінах гэта пытанне вырашаецца па-рознаму.

Інтарэсы ўсіх тут супасці не могуць. Упэўнены, зыходзіць мы павінны з інтарэсаў большасці насельніцтва, асабліва тых, хто гэту зямлю апрацоўвае. Таму няхай людзі вырашаць гэта пытанне самі, на рэферэндуме.

Прапановы па змяненню назвы і функцый органаў прадстаўнічай улады я таксама лічу абгрунтаванымі. Усе яны будуць улічаны.

Я цалкам згодны, адзначыў кіраўнік дзяржавы, з генеральным дырэктарам Гродзенскага ВА «Азот» Валерыем Валянцінавічам Ланговым, іншымі дэлегатамі, якія лічаць, што нам рана хаваць нашу буйную прамысловасць. Пры адпаведнай арганізацыі справы яна здольна не толькі выжыць, але і прыносіць рэспубліцы вялікі даход. Думаю, што ў ходзе нашай сумеснай работы па рэалізацыі палажэнняў Праграмы сацыяльна-эканамічнага развіцця рэспублікі мы абавязкова вырашым гэту праблему.

Усёй душой падтрымліваю думку, выказаную вядомым у рэспубліцы будаўніком Героем Сацыялістычнай Працы Леанідам Афанасьевічам Тозікам: «Хто не будуе, той не жыве. А мы будуем — значыць будзем жыць».

Не магу не пагадзіцца і з думкай Валерыя Аркадзьевіча Чардынцава і іншых педагогаў аб вялікай ролі адукацыі і навукі для нашай рэспублікі. Прэзідэнт і ўрад не аслабяць увагі да развіцця гэтай сферы. Ужо намечаны і абавязкова будуць рэалізаваны меры па развіццю навукі, удасканаленню зместу і матэрыяльна-тэхнічнай базы ўсіх узроўняў адукацыі, павышэнню прэстыжу і аплаты нялёгкай навуковай і педагагічнай працы.

Беларусь была ў Савецкім Саюзе самай высокаінтэлектуальнай рэспублікай. Мы не маем права здаваць дасягнутыя пазіцыі ў сферы навукі і адукацыі. У XXI стагоддзі інтэлект будзе самым каштоўным капіталам.

Вяртаючыся да палітычнай сітуацыі, якая складваецца ў нас, хачу яшчэ раз сказаць, што ў Прэзідэнта няма іншай апоры, акрамя вас, акрамя народа. У мяне няма ні партыі, ні грошай, сказаў Аляксандр Лукашэнка.

Глядзіце, які накат ідзе на беларускага Прэзідэнта ў нас дома і з-за мяжы. Я вытрымаю любыя нападкі і націск, толькі б было добра беларускаму народу, заявіў кіраўнік дзяржавы.

Наш сход, адзначыў ён, прадэманстраваў жыццёвасць такой формы народнай дэмакратыі і павінен заняць дастойнае месца ў жыцці грамадства. Думаю, ён здольны стаць найбольш дакладным выразнікам думкі народа па важнейшых праблемах грамадскага развіцця.

Таму я прапаную праз пяць гадоў правесці чарговы сход, каб падвесці на ім вынікі выканання Праграмы сацыяльна-эканамічнага развіцця рэспублікі. Я падкрэсліваю: чарговы. Будзем збірацца і на нечарговыя, калі ў гэтым будзе неабходнасць.

У заключэнне Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка сказаў:

— Наша грамадства будзе жыць сваёй працай і мудрасцю свайго народа. І яго воля, выказаная сёння вамі на гэтым сходзе, — для мяне закон. І заўсёды ў цяжкія хвіліны, а іх было і будзе нямала, заўсёды буду звяртацца да вас па параду. Дзякуй вам за вашу мудрасць, за разуменне і падтрымку.

Прашу вас данесці ўсё пачутае тут да тых калектываў, якія паслалі вас сюды.

Запэўніваю вас — горшае мінула. Няма падстаў для адчаю і безнадзейнасці. Наша будучыня — у нашых руках. Я глыбока веру ў стваральныя сілы і мудрасць народа.

Жадаю вам добрага здароўя, міру і дабрабыту вашым сем'ям, усім грамадзянам Рэспублікі Беларусь.

БЕЛТА.

РЫНАЧНЫЯ ПРЫНЦЫПЫ — У РАНГ ЗАКОНА

Якую эканоміку мы павінны будаваць, што ахоплівае сабой паняцце «сацыяльная рыначная эканоміка», якое ўсё часцей агучваецца апошнім часам?

Адказ на гэтыя і іншыя пытанні, можна меркаваць, дала Камісія ВС па эканамічнай палітыцы і рэформах, узначальваемая Васілём Шлындзікавым, якая падрыхтавала законапраект «Аб эканамічнай палітыцы ў Рэспубліцы Беларусь». У законапраекце паняцце «сацыяльная рыначная эканоміка» ўвязваецца з палітычнай і сацыяльнай згодай і ўладкаваннем «праз аб'яднанне свабоднай ініцыятывы з сацыяльным прагрэсам, якія забяспечваюцца эфектыўнасцю рыначнага механізма на базе канкурэнтнай эканомікі і сістэмай сацыяльнай абароны насельніцтва, абмяжоўваючай і карэкціруючай рыначныя механізмы, калі яны, па меркаванню грамадства (іх выбарных прадстаўнікоў), з'яўляюцца недастаткова сацыяльнымі...» Можа, і не зусім дасканалая фармулёўка (дарэчы, як відавочна, у ёй яўна робіцца пэўны рэванс у бок сацыяльных аспектаў), тым не менш, скажам так, тэорыя пытання выкладзена. Вядома, у законапраекце робіцца выбар на карысць адпаведнай мадэлі.

Варта адразу зазначыць: новы законапраект можна лічыць базавым для ўсяго зводу рыхтуемых эканамічных законаў, ён вызначае сутнасць усёй наступнай эканамічнай палітыкі. У гэтым яго галоўная асаблівасць.

Адзін з найбольш прынцыповых момантаў: законапраект прапануе зусім іншыя ў параўнанні з цяперашнімі колькасныя параметры эканамічнага развіцця, у прыватнасці, на перыяд стабілізацыі. Што гэта за параметры? За аснову прапануецца браць параметры рынкаў працы, тавараў і паслуг, грошай. На рынку працы належыць вызначаць: пэўны ўзровень мінімальнай заработнай платы ў працэнтах ад узроўню мінімальнага спажывецкага бюджэту (МСБ), узровень сярэдняй заработнай платы ў працэнтах ад МСБ, узровень беспрацоўя; на рынку тавараў і паслуг — валавы ўнутраны прадукт на душу насельніцтва, валавыя інвестыцыі, сальда экспарту-імпарту; на рынку грошай — інфляцыю.

Законапраект скіроўвае на палітыку паскоранага павелічэння долі хатніх гаспадарак у нацыянальным багацці краіны, арыентуе на паскоранае ж стварэнне фундамента рыначнай эканомікі праз прыватныя малыя прадпрыемствы, свабоднае прадпрымальніцтва і г. д., прадугледжвае пры гэтым спрошчаныя працэдуры рэгістрацыі, падаткаабкладання, вядзення бухгалтарскага ўліку, абмежавання колькасці ліцэнзуемых відаў дзейнасці... Урад і мясцовыя органы кіравання паскараюць тэмпы прыватызацыі «з мэтай стварэння крытычнай масы недзяржаўных эфектыўных прадпрыемстваў, здольных забяспечыць эканамічны рост»... Ураду таксама «прадпісваецца» забяспечыць меры па ліквідацыі прычын, якія выклікаюць інфляцыю выдаткаў, праз развіццё канкурэнцыі, зніжэнне імпартных пошлін, санацыю і рэструктурызацыю; законапраект адмяняе ўсе льготы, прынятыя па-за законам аб падаткаабкладанні, забараняе выдачу льготных крэдытаў на патрэбы, не прадугледжаныя рэспубліканскім бюджэтам. У ім сказана таксама аб абмежаванні верхніх узроўняў падаткаабкладання прадпрыемстваў, вызначаны ўзровень валавога ўнутранага прадукту, які цэнтралізуецца (да 1999 года — не вышэй за 30—35 працэнтаў), «мяняецца» практыка і метадалогія цэнаўтварэння, якія адмаўляюць затратны метад і маюць на ўвазе попыт і прапанаванне, канкурэнтаздольнасць прадукцыі ў параўнанні з сусветнымі цэнамі. Законапраект дапускае набыццё кантрольных пакетаў акцый прадпрыемстваў замежнымі інвестарамі; у ім гаворыцца аб пераходзе да рыначнага курса беларускага рубля.

Галоўная задача знешнеэканамічнай палітыкі — забеспячэнне збалансаванасці знешнегандлёвых аперацый, прычым прадугледжаны заахвочванне ў экспарце прадпрыемстваў усіх формаў уласнасці, адмена адміністрацыйных абмежаванняў. Варта асобна вылучыць наступнае палажэнне: не дапускаецца ўвядзенне імпартных падаткаў і збораў, калі гэта вядзе да падаражання мінімальнага спажывецкага бюджэту ці да страты канкурэнтаздольнасці нашай канчатковай прадукцыі за мяжой.

Палітыку сацыяльнай абароны мяркуецца праводзіць зыходзячы з рэсурсаў, створаных рыначнай эканомікай, праз пенсіённае і медыцынскае страхаванне, сацыяльныя дапамогі і дапамогі па беспрацоўю, кампенсацыйныя выплаты з мэтай гарантавання пэўнага ўзроўню жыцця. Пры гэтым намечана ажыццявіць пераход ад існуючай сістэмы пенсіённага і медыцынскага фінансавання да страхавой на працягу трох гадоў. Разам з тым прадугледжваюцца мінімальныя пенсіі, якія мяркуецца паступова давесці да ўзроўню мінімальнага спажывецкага бюджэту; на працягу двух гадоў да 0,5 МСБ належыць дарасці дапамозе па беспрацоўю...

(Заканчэнне на 3-й стар.)

ПАРЛАМЕНЦКІ ДЗЁННІК

ДЭПУТАТЫ ЧАКАЮЦЬ АД ПРЭЗІДЭНТА ПРАБАЧЭННЯЎ

Вечарам 21 кастрычніка аднавіла работу сесія беларускага парламента. Прыкладна палова двухгадзіннага пленарнага пасяджэння была прысвечана абмеркаванню такога мерапрыемства, як Усебеларускі народны сход. Частка дэпутатаў, якія туды не запрашаліся, але потым былі абвінавачаны ў адсутнасці на форуме, выказвалі сваё абурэнне заявай Прэзідэнта і заклікалі адрэагаваць на гэта канкрэтным чынам.

У выніку ўчора 62 дэпутаты Вярхоўнага Савета падтрымалі ініцыятыву члена Прэзідыума Сямёна Домаша і падпісаліся пад адкрытым пісьмом да Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь Аляксандра Лукашэнкі, у якім, у прыватнасці, гаворыцца: «На другі дзень 20 кастрычніка дэпутаты, якія не мелі спецыяльных пропускаў, на сход дапушчаны не былі. Мы заяўляем, што запрашэння не атрымлівалі і прапануем вам папрасіць прабачэння за выказанае ў наш адрас абвінавачанне». Праўда, папярэдне ў праекце пісьма гаварылася, што калі Прэзідэнт гэтага не зробіць, то дэпутаты захоўваюць за сабой права звярнуцца ў суд.

Сярод асобных выступленняў парламентарыяў трэба адзначыць выказванні Васіля Шлындзікава, які абвяргаў абвінавачанні Віктара Шэймана, што датычыліся парушэнняў на «Амкадоры», Мечаслава Грыба, які заявіў, што варыянты папраўак у Канстытуцыю, прапанаваныя Прэзідэнтам і часткай дэпутатаў, з'яўляюцца па сутнасці новымі праектамі Асноўнага закона, а значыць на рэферэндум выносіцца не могуць.

Віктар Хоміч выступіў з дэпутацкім запытам да міністра фінансаў і папрасіў паведаміць суму, якая была затрачана на правядзенне сходу, і крыніцы фінансавання. Акрамя таго ён заначыў, што дэпутатам няма сэнсу абурацца, паколькі яны не будуць пачуты сваімі выбаршчыкамі з-за адсутнасці магчымасці выказаць свае думкі па тэлебачанню. Як процідзеянне ён прапанаваў парламентарыям арганізаваць... сядзячую забастоўку на плошчы Незалежнасці да таго часу, пакуль іх не заўважаць.

Іван Пашкевіч, які прысутнічаў на сходзе і нават быў запланаваны ў спісе прамоўцаў, атрымаў рэзкую крытыку сваіх калег па парламенту за выступленне, якое насіла антыпарламенцкі характар. Дарэчы, сам І. Пашкевіч выступіў з ідэяй уключыць у парадак дня сесіі пытанне адносна разгляду рэзалюцыі Усебеларускага народнага сходу, на што яму было прапанавана аформіць гэтую заяву пісьмова. Віктар Ганчар па-ранейшаму настойваў на тым, каб дата правядзення рэферэндуму была перанесена на больш позні тэрмін, паколькі з-за адсутнасці фінансавання падрыхтоўчых мерапрыемстваў пагроза зрыву галасавання вельмі вялікая.

Анатоль Лябедзька ініцыіраваў збор подпісаў дэпутатаў для ўключэння ў парадак дня пытання аб унясенні змяненняў у дзеючую Канстытуцыю, накіраваных на ўмацаванне сацыяльнай базы і пашырэнне паўнамоцтваў урада. Па стану на 22 кастрычніка яго падтрымалі 53 чалавекі, таму раніцай Вярхоўны Савет зрабіў спробу ўключыць у парадак дня прапанову дэпутата. Аднак для станоўчага вырашэння пытання не хапіла трох галасоў. Толькі на дзённым пасяджэнні, пасля таго як было прызначана паіменнае галасаванне, прапанова А. Лябедзькі была ўключана. Такім чынам, дэпутаты заявілі аб жаданні ўнесці ў Канстытуцыю прапануемыя Прэзідэнтам папраўкі, накіраваныя на ўмацаванне сацыяльнай сферы ў краіне і наданне ўраду дадатковых паўнамоцтваў, без рэферэндуму, у межах кампетэнцыі парламента.

Што ж датычыцца заканатворчай дзейнасці, то сесія разглядала папраўкі ў шэраг законаў, сярод якіх — «Аб страхаванні», «Аб бюджэтнай сферы», «Аб насенным фондзе». Быў адобраны ў першым чытанні прапанаваны Прэзідэнтам законапраект «Аб амністыі», які прадугледжвае вызваленне з месцаў зняволення 13.832 грамадзян.

Юрась ЛЯШКЕВІЧ.

ЧЫГУНКА ПРАДАСТАЎЛЯЕ «ПРЫГАРАДНЫЯ» ЛЬГОТЫ

У адпаведнасці з распараджэннем кіраўніцтва Беларускай чыгункі з 1 лістапада на 50 працэнтаў менш будуць плаціць за праезд у чыгуначным транспарце прыгарадных зносінаў навучэнцы, студэнты, а таксама пенсіянеры — мужчыны, якія дасягнулі 60 гадоў, і жанчыны, якія дасягнулі 55 гадоў.

Для набыцця льготнага білета неабходна прад'явіць студэнцкі білет ці білет навучэнца вочнай формы навучання, пенсіённае пасведчанне.

Згодна з гэтым жа распараджэннем, з 1 лістапада правам бясплатнага праезду па чыгунцы ў паяздах прыгарадных зносінаў будуць карыстацца дзеці ва ўзросце да 7 гадоў.

Прэс-служба Беларускай чыгункі — БЕЛТА.

АФІЦЫЙНА

ЯШЧЭ РАЗ «АБ УЗМАЦНЕННІ САЦЫЯЛЬНАЙ ПАДТРЫМКІ РАБОТНІКАЎ БЮДЖЭТНАЙ СФЕРЫ»

У краіне працягваюцца выплаты прэмій работнікам бюджэтнай сферы ў адпаведнасці з Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 29 жніўня 1996 года № 340. Але, як паведамілі карэспандэнту БЕЛТА ў Міністэрстве фінансаў, у шэрагу выпадкаў узнікаюць пэўныя пытанні пры іх налічэнні. Таму спецыялісты Мінфіна падрыхтавалі канкрэтныя растлумачэнні па момантах, што найбольш часта сустракаюцца.

Пачынаючы з трэцяга квартала выплата гэтых прэмій праводзіцца толькі работнікам устаноў і арганізацый, якія поўнасцю фінансуюцца за кошт сродкаў бюджэту. Прэмія роўная пяці мінімальным заработным платам кожнаму, незалежна ад займаемай пасады і стажу работы.

Зніжэнне памеру выплаты або пазбаўленне работніка яе можа рабіцца ў выключных выпадках пры грубым парушэнні ім выканаўчай або працоўнай дысцыпліны.

Падаходны падатак з гэтай выплаты не ўтрымліваецца. Калі дзе-небудзь па прычыне няведання яго ўтрымалі, то гэту суму работніку павінны вярнуць.

У выпадках прыняцця на работу, пераходу (звальнення) на працягу трэцяга квартала ў іншую ўстанову, арганізацыю, на прадпрыемства выплата праводзіцца па апошнім месцы работы ў бюджэтнай установе.

Выплата работнікам, якія заняты ва ўстановах і арганізацыях бюджэтнай сферы няпоўны рабочы дзень (няпоўны рабочы тыдзень) або выконваюць работу ў меншым аб'ёме, чым прадугледжана на стаўку (настаўнікі, выкладчыкі, трэнеры-выкладчыкі, кіраўнікі гурткоў і г. д.), для якіх бюджэтныя ўстановы і арганізацыі з'яўляюцца месцам асноўнай работы, праводзіцца прапарцыянальна аб'ёму выконваемай работы (адпрацаванаму часу). Што датычыць асоб, якія выконваюць аб'ём работы большы, чым на стаўку, то выплата прэміі гэтай катэгорыі работнікаў ажыццяўляецца ў межах пяці мінімальных зарплат.

Выплата прэміі асобам, якія працуюць у бюджэтнай сферы па сумяшчальніцтву або на ўмовах пагадзіннай аплаты, не праводзіцца.

Не будзе выплачана прэмія і жанчынам, якія знаходзяцца ў водпуску па догляду дзіцяці да трохгадовага ўзросту.

Пры часовай адсутнасці на рабоце на працягу трэцяга квартала па падставах, прадугледжаных заканадаўствам рэспублікі, налічэнне выплаты праводзіцца ў поўным памеры.

БЕЛТА.

РАСПАРАДЖЭННЕ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ № 312 РП

АБ АКАЗАННІ ФІНАНСАВАЙ ДАПАМОГІ АСОБНЫМ ПРАМЫСЛОВЫМ ПРАДПРЫЕМСТВАМ І АБ'ЯДНАННЯМ

Мінфіну на падставе адпаведных дагавораў прадаставіць на тэрмін да 6 месяцаў за кошт сродкаў рэспубліканскага бюджэту прамысловым прадпрыемствам і аб'яднанням згодна з дадаткам для ліквідацыі запазычанасці па выплаце заработнай платы пазыкі на агульную суму 35,4 млрд. рублёў з выплатай працэнтаў за карыстанне імі ў памеры стаўкі рэфінансавання, устаноўленай Нацыянальным банкам.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

18 кастрычніка 1996 г., г.Мінск.

Дадатак да распараджэння Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 18 кастрычніка 1996 г. № 312 рп

ПЕРАЛІК прамысловых прадпрыемстваў і аб'яднанняў, якім выдзяляюцца пазыкі для ліквідацыі запазычанасці па выплаце заработнай платы

	Млн. рублёў
Брэсцкі радыётэхнічны завод	522
Вілейскі завод «Зеніт»	4312
Гомельскае вытворчае аб'яднанне «Карал»	6500
Гомельскі завод «Гідрапрывад»	2400
Гомельскі завод пускавых рухавікоў	1862
Давід-Гарадоцкі электрамеханічны завод	1384
Мінскі завод шасцерань	2500
Мінскі станкабудаўнічы завод імя С. М. Кірава	2000
Навукова-вытворчае аб'яднанне «Ратон», г. Гомель	2600
Петрыкаўскі машынабудаўнічы завод «Авангард»	180
Прамыслова-аграрная фірма «Лес», г. Орша	7000
Смаргонскі завод аптычнага станкабудавання	2831
Смаргонскі агрэгатны завод	1232
Разам	35.400

УДЗЕЛЬНІКАМ ДЗЁН КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ МАЛДОВА Ў РЭСПУБЛІЦЫ БЕЛАРУСЬ

Дарагія сябры!

Шчыра рады вітаць удзельнікаў Дзён культуры Рэспублікі Малдова ў Рэспубліцы Беларусь.

З задавальненнем хачу падкрэсліць, што і на новым узроўні нашых дзяржаўных адносінаў даўнія, традыцыйныя сувязі народаў Малдовы і Беларусі не толькі не страцілі сваёй шчырасці і цеплыні, але і працягваюць плённа развівацца.

Культура і мастацтва, якія нясуць у сабе высокія ідэалы гуманізму і справядлівасці, заўсёды былі і застаюцца сувязнымі звёнамі ў ажыццяўленні імкненняў людзей добрай волі да духоўнага яднання.

Упэўнены, што цяперашняя сустрэча прадстаўнікоў творчай інтэлігенцыі дзвюх рэспублік умацуе жаданне нашых народаў будаваць узаемаадносіны ў духу разумення, згоды і брацкай падтрымкі.

Віншую ўсіх вас з гэтым цудоўным святам культуры і жадаю натхнення, поспехаў, а таксама яркіх, запамінальных сустрэч на зямлі Беларусі, якая заўсёды гатова прыняць дарагіх і жаданых гасцей.

Аляксандр ЛУКАШЭНКА.

23 кастрычніка 1996 года.

РЭКЛАМАВАННЕ — СПРАВА АДКАЗНАЯ

«За парушэнне парадку рэкламавання відаў дзейнасці, што падлягаюць ліцэнзаванню, дзеянне выдадзенай рэкламадаўцу ліцэнзіі можа быць прыпынена або ён можа быць пазбаўлены такой ліцэнзіі па рашэнню органа, які выдаў ліцэнзію, ці Міністэрства прадпрымальніцтва і інвестыцый». Абзацам такога зместу Кабінет Міністраў дапоўніў пункт 10 Часовага палажэння аб парадку выдачы суб'ектам гаспадарання спецыяльных дазволаў (ліцэнзій) на ажыццяўленне асобных відаў дзейнасці, якое зацверджана ўрадам 16 кастрычніка 1991 года. Гэта зроблена ў адпаведнасці з Указам Прэзідэнта краіны ад 3 чэрвеня бягучага года № 210 «Аб некаторых пытаннях ажыццяўлення рэкламнай дзейнасці».

І яшчэ адно дапаўненне — у пункт 3 пастановы Савета Міністраў ад 22 верасня 1993 года № 635 «Аб увядзенні абавязковай сертыфікацыі тавараў народнага спажывання, работ і паслуг». Яно наступнае: «Забараніць рэкламу прадукцыі, што падлягае абавязковай сертыфікацыі, але не мае сертыфіката, які пацвярджае яе належную якасць».

БЕЛТА.

Ф.СП-1

Міністэрства сувязі і інфарматыкі Рэспублікі Беларусь

АБАНЕМЕНТ на газету 63850 (індэкс выдання)

ЗВЯЗДА

Колькасць камплектаў

на 1997 год па месяцах

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Куды (паштовы індэкс) (адрас)

Каму (прозвішча, ініцыялы)

ДАСТАВАЧНАЯ КАРТКА

ПВ | месца | літар

на газету 63850 (індэкс выдання)

ЗВЯЗДА

Кошт: падпіскі ______ руб.; пераадрасоўкі ______ руб. Колькасць камплектаў

на 1997 год па месяцах

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Куды (паштовы індэкс) (адрас)

Каму (прозвішча, ініцыялы)

ПАДРАБЯЗНАСЦІ

Чаму апынуўся на лаве падсудных нямецкі камерсант Юрген Кляйн?

Грамадзянін Германіі, 55-гадовы Юрген Кляйн, служачы прыватнай фірмы з горада Эсэна, моцна пакрыўджаны, мякка кажучы, на гродзенскіх і мінскіх работнікаў КДБ, а таксама на Гродзенскі раённы суд. Трэба ж такому здарыцца — чалавек прывозіў у нашу краіну гуманітарную дапамогу, клапаціўся аб падрыхтоўцы беларускіх майстроў кулявой стральбы да Алімпіяды ў Атланце. І вось на табе, «падзяка»: турэмная камера, допыты, лава падсудных, хоць і з адтэрміноўкай пакарання, але тры гады пазбаўлення волі, цяжкі ўдар па дзелавой рэпутацыі. Мала таго, у немца забралі яго вінчэстэр і, што яшчэ больш адчувальна, шыкоўны аўтамабіль «Таёта-Ланкрузер».

На першым пасяджэнні суда Юрген Кляйн заявіў, што «следчыя яго абылгалі» і выказаў надзею, што «ўдзельнікі працэсу не знаходзяцца пад уплывам мінскага КДБ». Таксама ён пацікавіўся, ці не з'яўляецца афіцэрам гэтага камітэта дзяржаўны абвінаваўца, апрануты ў форму з зоркамі на пагонах. Давялося Юрыю Афанасьеву тлумачыць, што форменнае адзенне ёсць не толькі ў беларускіх, але і ў нямецкіх супрацоўнікаў пракуратуры.

Пасля абвяшчэння прыгавору Юрген Кляйн у інтэрв'ю адной мясцовай газеце зазначыў, што ён не дапамагаў беларускаму кіраўніцтву або нейкім палітычным арганізацыям. І таму, маўляў, учыненыя з боку дзяржавы рэпрэсіі не зменяць яго адносінаў да беларускага народа.

Дык што, зноў рэпрэсіі, зноў брудная палітыка, ахвярамі якой становяцца ні ў чым не вінаватыя, сумленныя людзі?

Горад над Нёманам Юрген Кляйн упершыню наведаў некалькі гадоў назад дзякуючы нашай зямлячцы, якая працавала ў яго эсэнскай фірме. Аднак партнёры па бізнесу з беларускага боку аказаліся ненадзейнымі. Спачатку немец прывёз у Гродна дрэваапрацоўчыя станкі, аднак гэты заказ так і не быў аплачаны. У выніку здзелка, якая абышлася Юргену Кляйну ў 8 тысяч долараў, сарвалася. Такі ж фінал напаткаў і спробу наладзіць у Гродне вытворчасць запчастак для сельскагаспадарчых машын. Зноў нямецкі камерсант апынуўся з мінусам. Але і гэта сцярпеў Юрген Кляйн, не парваўшы сувязей з нашай краінай, якая яму вельмі спадабалася. У далейшым упор быў зроблены на гуманітарную дапамогу — былое ў карыстанні адзенне, лекі, медыцынскае абсталяванне. Прычым частку гэтага грузу, па словах немца, ён аплачваў з уласнай кішэні.

Аднак не толькі з медустановамі кантактаваў Юрген Кляйн, прыязджаючы ў Гродна. Даўнім захапленнем гэтага чалавека, двухразовага чэмпіёна Германіі па стэндавай стральбе, удзельніка міжнародных спаборніцтваў, было паляванне. А паколькі сёе-тое з дзічыны ў Прынёманскім краі яшчэ засталося, госць з Германіі ў перапынку паміж справамі браў стрэльбу, патроны і ехаў з кампаніяй у лес. У гэтым яму пасадзейнічалі гродзенскі знаёмы Дзмітрый Клуйша і асабліва — старшыня ваеннага паляўнічага таварыства Віталь Смірноў.

Пікантнасць сітуацыі ў тым, што паляванне адбывалася ў пагранічнай зоне, аднак спецыяльнага дазволу органаў унутраных спраў і пагранвойскаў на знаходжанне там у Юргена Кляйна не было. Членам паляўнічага таварыства ён не з'яўляўся, ліцэнзій на адстрэл беларускага звера не купляў. Атрымліваецца, што з «блаславлення» спадара Смірнова толькі ў студзені сёлетняга года немец разоў 10 парушыў наша заканадаўства.

Дарэчы, спачатку Юргену Кляйну даводзілася пазычаць стрэльбу ў іншых паляўнічых. Па яго словах, гэта было нязручна па чыста гуманітарных меркаваннях. Бо забойства звера, тлумачыў ён у судзе, павінна адбывацца так, каб ахвяра доўга не пакутавала. А для гэтага патрэбна зброя, да якой чалавек прывычаіўся. Таму Юрген Кляйн і прывёз у Гродна свой вінчэстэр, схаваўшы яго ад мытнага кантролю ў багажніку аўтамашыны пад мяшкамі з медыкаментамі. А гэта кваліфікуецца як кантрабанда. «Я думаў, што наяўнасць нямецкага паляўнічага білета не патрабуе спецыяльнага дазволу на ўвоз зброі ў вашу краіну», — заявіў Юрген Кляйн у зале суда. Аднак няведанне закона, нават калі яно і мела месца, не вызваляе ад адказнасці за яго парушэнне. Ды і цяжка паверыць, што чалавек, разоў восем у год перасякаючы дзяржаўную мяжу Беларусі, не ведаў існуючыя правілы. А ім, хочацца таго альбо не, трэба падпарадкоўвацца.

Ужо пасля суда Гродзенская міжгарнізонная ваенная пракуратура накіравала прадстаўленне кіраўніцтву цэнтральнага савета Беларускага ваенна-паляўнічага таварыства. Смірнову аб'явілі строгую вымову. Пакаранне даволі мяккае, улічваючы тое, што без спецыяльнага дазволу ў пагранзоне, акрамя Юргена Кляйна, адпачывалі са стрэльбамі і 10 грамадзян Пакістана, якія вучацца ў Гродзенскім медінстытуце. За гэта простых смяротных зацягаюць па інстанцыях, аднак для людзей з грашыма — прывілея. Заплаціў за пуцёўку —і страляй, дзе хочаш. Можна і наогул не плаціць і замест гэтага, як Юрген Кляйн, падарыць паляўнічаму таварыству рацыю, прэзентаваць калегам па захапленню трохі патронаў...

Зрэшты, і паляванне ў пагранзоне, і схаваны ад мытнікаў вінчэстэр «засвяціліся» толькі тады, калі следства пачало раскручваць абставіны яшчэ адной акцыі, ажыццёўленай Юргенам Кляйнам. Пачалося з таго, што ён і кіраўніцтва Гродзенскага абласнога ўпраўлення ўнутраных спраў абмеркавалі пытанне наконт пастаўкі гуманітарнай дапамогі ў міліцэйскую медслужбу. А затым Юргена Кляйна, як майстра спартыўнай стральбы, прывезлі ў цір таварыства «Дынама». Немец убачыў, што тут, дзе трэніруюцца не толькі юныя аматары, але і вядомыя на міжнароднай арэне спартсмены, не хапае самага элементарнага, нават навушнікаў для стральбы. Але галоўная бяда — страшэнны дэфіцыт пнеўматычных куль і дробнакаліберных патронаў. З просьбай аб іх набыцці намеснік старшыні Гродзенскага ФСР «Дынама» С. Гурын і звярнуўся да нямецкага камерсанта. Той абяцаў дапамагчы пры ўмове, што не ўзнікне праблем на мяжы. Па словах Юргена Кляйна, ажыццявіць гэту гуманітарную акцыю было вельмі няпроста. Ён дамовіўся са спонсарамі, арганізаваў візіт у Германію беларускіх спартсменаў.

Можна было б забіць адразу двух зайцоў: спартсмены ў выдатных умовах рыхтуюцца да Алімпійскіх гульняў, а фірма, прадукцыяй якой карыстаюцца вядомыя майстры, тым самым робіць сабе рэкламу. Аднак у вызначаны тэрмін беларускі бок аказаўся да гэтай паездкі не гатовы, і ў Юргена Кляйна ўзніклі праблемы са спонсарамі. Тым не менш, гуманітарны груз ён сабраў. «Таёта-Ланкрузер» з медыкаментамі і патронамі накіравалася ў рэйс. Як засведчыў у зале суда С. Гурын, 27 сакавіка яму патэлефанаваў Д. Клуйша (які выконваў абавязкі перакладчыка Кляйна) і паведаміў, што немец вязе для «Дынама» 5 тысяч дробнакаліберных патронаў і 15 тысяч пнеўматычных куль. 28 сакавіка на ўвоз гэтых боепрыпасаў быў атрыманы дазвол Міністэрства ўнутраных спраў, з якім на наступны дзень Гурын паехаў сустракаць госця. Аднак, не дачакаўшыся, ён пакінуў гэту паперу мытнікам на КПП «Брузгі». І калі Юрген Кляйн сюды дабраўся, яго чакала неспадзяванка: ніхто яго не сустракае.

Здавалася б, чаго хвалявацца, калі ўсё па закону? Навошта хаваць дазволенае пад мяшкамі з лекамі, наогул не заявіўшы польскім мытнікам аб астатняй частцы гуманітарнага грузу? Справа ў тым, што дакументы на правоз боепрыпасаў, узгодненыя не толькі з беларускім, але і польскім бокам, Юрген Кляйн павінен быў атрымаць не на КПП «Брузгі», а яшчэ ў Германіі. Аднак у палякаў ніхто дазволу не прасіў, а вышэйпамянёная папера з МУС Беларусі для іх — не ўказ. Гэта значыць, што ў поўнай адпаведнасці з польскім заканадаўствам камерсант з Эсэна мог апынуцца ў турме за кантрабанду.

На судовым працэсе дзяржаўны абвінаваўца пацікавіўся ў С. Гурына, ці разумеў ён, як рызыкаваў Кляйн, рухаючыся па тэрыторыі Польшчы. Аказваецца, вочы на гэта раскрыліся толькі цяпер, калі разгарэўся скандал.

Такім чынам, немца ў поўным сэнсе, як кажуць, падставілі. Але і сам ён — не бязвінная ахвяра дабрачыннасці. Зусім не выпадкова Кляйн так неахвотна дэманстраваў беларускім мытнікам свой гуманітарны груз. Бо пнеўматычныя кулі і дробнакаліберныя патроны, абяцаныя гродзенскаму ціру «Дынама», былі толькі часткай гэтага грузу. А астатнія боепрыпасы, прычым у вялікай колькасці, ніякага дачынення да спартыўнай зброі не мелі. Для каго ж яны прызначаліся? Гэта невядома і сёння. У ходзе следства і ў судзе ўдзельнікі гэтай акцыі з беларускага боку заявілі, што не маюць да іх ніякага дачынення. Маўляў, мы самі былі здзіўлены, што Кляйн прывёз значна больш таго, што абяцаў. Тым больш дзіўна, што ў той жа дзень, калі «Таёту-Ланкрузер» затрымалі на мытні, у Міністэрстве ўнутраных спраў афармілі дазвол і на тыя патроны, якімі спартсмены не карыстаюцца. Дзякуючы гэтай паперы Юргена Кляйна з мытні адпусцілі, але неўзабаве пачалося следства. Такая вось «палітыка».

Застаецца дадаць, што касацыйная скарга Юргена Кляйна на вынесены яму прыгавор Гродзенскім абласным судом адхілена. Канфіскаваныя боепрыпасы перададзены ў даход дзяржавы.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

СТАРЫЯ ПРАБЛЕМЫ МАЛАДОЙ СЯМ'І

З Андрэем мы знаёмы не вельмі даўно, але неяк атрымалася, што проста прыяцельскія адносіны хутка перараслі ў сяброўскія, — часам гэта бывае пры ўзаемнай сімпатыі. А гэтымі днямі ён запрасіў мяне ў госці — пазнаёміцца з жонкай, як бывае, выпіць, пагаварыць пра жыццё-быццё. Што ж, з добрымі людзьмі і пасядзець не грэх: узяў я, як належыць, пляшку да стала, кветкі для гаспадыні ды шакаладку для сына і накіраваўся ў госці.

Сустрэлі мяне душэўна, частавалі як блізкага сваяка. Лена, жонка Андрэя, аказалася выдатнай гаспадыняй і частавала нас проста каралеўскімі стравамі. Пра гэта асабліва прыемна ўспамінаць. Ну а пасля пераселі бліжэй да тэлевізара паглядзець-паслухаць, што ў свеце робіцца. Аднак размова, якая пачалася ў нас за сталом, паступова набрала такія абароты, што ў хуткім часе ўсе сусветныя праблемы адышлі далёка на задні план. Бо свая драпіна, як вядома, баліць намнога мацней, чым паламаная канечнасць у кагосьці іншага.

А загаварылі мы аб самым, здавалася б, звычайным — аб рабоце, жыллі, дзецях. Хоць, напэўна, самае звычайнае і ёсць самае важнае, паколькі ўсё наша жыццё праходзіць у няспынным вырашэнні дробных пытанняў, а калі наша жыццё складаецца з дробязей, то менавіта яны і з'яўляюцца самымі галоўнымі. Штосьці падобнае гаварыў нехта са старажытных мудрацоў, але шчыра скажу: да такой высновы я прыйшоў сам, гутарачы з маімі новымі сябрамі, Андрэем і Ленай.

Пачну па парадку. Пажаніліся яны пяць гадоў таму. Абодва да таго часу закончылі па чатыры курсы інстытута, але ў сувязі з тым, што Андрэй адслужыў у арміі, то быў на два гады старэйшы. Абое іншагароднія, а паколькі вучыліся ў розных інстытутах, то жылі спачатку як давядзецца. Часцей за ўсё ў інтэрнаце ў Андрэя: яго суседзі па пакоі з разуменнем ставіліся да маладых і часта начавалі ў іншых пакоях. Да канца пятага курса нанялі аднапакаёвую кватэру, адразу пасля абароны дыплома нарадзіўся сын, Слава. Студэнцкая бесклапотнасць змянілася новым этапам, дарослым і адказным. Адразу ж востра паўстала пытанне — дзе жыць?

— Дыплом пасля заканчэння політэхнічнага інстытута я атрымаў свабодны, — гаворыць Андрэй, — да гэтага часу не ведаю, добра гэта ці дрэнна, што не было абавязковага размеркавання. Аб тым, каб ехаць дадому, у Глыбокае, не магло быць і размовы. Там, у бацькоўскай двухпакаёвай кватэры, жылі яшчэ малодшыя брат і сястра. Ды і нармальную работу па спецыяльнасці я там наўрад ці знайшоў бы. Лена закончыла філфак Белдзяржуніверсітэта, і сітуацыя з жыллём у бацькоў прыкладна такая ж. Заставалася адно: паспрабаваць уладкавацца ў Мінску. Тут усё-такі магчымасцей знайсці работу і жыллё значна больш. Кватэру мы ўжо наймалі, добра, што бацькі на першым часе дапамагалі матэрыяльна. Спачатку мне пашанцавала: знаёмыя ўладкавалі інжынерам на завод «Інтэграл». Атрымліваў быццам нядрэнна, і хоць Лена сядзела ў дэкрэтным са Слаўкам, за кватэру плацілі своечасова і на прадукты хапала. Праўда, плаціў тады за кватэру намнога менш, чым цяпер, — 25 долараў. Жылі сціпла, прыкупілі сякуютакую мэблю, тэлевізар, халадзільнік, вядома, рэчы былі ўжо ў карыстанні, але працавалі нармальна. Зноў жа, суцяшалі нейкія надзеі, усё здавалася не такім ужо дрэнным. Аднак праз год такога жыцця я зразумеў, што перспектывы адыходзяць усё далей за гарызонт. Бацькі, якія працавалі на заводзе, засталіся практычна без работы, тонкі ручаёк фінансавай падтрымкі з іх боку поўнасцю высах. Бацькі Лены з самага пачатку не маглі нічым дапамагчы, паколькі на сваю жабрацкую зарплату школьных настаўнікаў ледзь маглі пракарміць сябе і малодшую дачку. Так што прыходзілася разлічваць толькі на сябе. Зарплата мая да таго часу на заводзе ператварылася ў нішто, трэба было тэрмінова шукаць новыя, больш істотныя крыніцы даходаў. Увогуле, атрымаў я пасведчанне прыватнага прадпрымальніка, пазычыў пяцьсот долараў і заняўся бізнесам.

— Пачакай, а як з прапіскай?

— А гэта асобная гісторыя. Для атрымання прапіскі я зрабіў не зусім зразумелы для нашых бацькоў крок — развёўся з жонкай.

— І што гэта дало? — не зусім зразумеў я.

— А тое, што для прапіскі неабходна для аднаго чалавека 12 метраў свабоднай жылплошчы. А для траіх, натуральна, 36 метраў. Зразумела, што аднаму ўладкавацца лягчэй. Вось і прыйшлося пайсці на фіктыўны развод.

— І што, дапамагло?

— Вядома. Праз два месяцы пасля разводу я па аб'яве знайшоў патрэбнага чалавека і прапісаўся ў яго за 70 долараў.

— Не вельмі дорага.

Дык і часы былі іншыя. Тады ж усё было таннейшым.

— А як жонка паставілася да разводу?

— А што было рабіць? — адазвалася Лена. — Трэба ж шукаць нейкае выйсце. А развод... На адзін штампік у пашпарце больш ці менш — якая розніца? У параўнанні з астатнімі праблемамі гэта такая дробязь.

— Зразумела, — кіўнуў я. — І як пайшоў бізнес? — зноў спытаўся я ў Андрэя.

— Ты ведаеш, спачатку добра. Напэўна, спрацавала правіла: навічкам заўсёды шанцуе. Вазіў з Масквы тавар, гандляваў на стадыёне «Дынама». Грошы зноў паявіліся, уздыхнулі з палёгкай. Надзеі ажылі, паявілася думка аб куплі кватэры. Тры гады таму, калі ты памятаеш, аднапакаёвая кватэра ў «спальных» раёнах Мінска каштавала 6-7 тысяч долараў. Тады здавалася зусім магчымай такая пакупка. Працаваў як звер, дзён не заўважаў...

— І што?

— А,— махнуў ён рукой. — Узяў дрэнны тавар раз, другі, пайшла чорная паласа, скрозь няўдачы. Даўгі нечакана ўсплылі. Быў такі перыяд, што страшна ўспомніць. Тут рэзка павысілася квартплата, гаспадар патрабаваў ужо 50 долараў у месяц. Шчыра скажу: такія думкі пачалі з'яўляцца, ворагу не пажадаеш.

— А як... засталіся на плаву? — крыху памаўчаўшы, спытаў я.

— Ды вунь дзякуй Лене, яна выратавала. Да таго часу Славіка ў садзік уладкавалі, і яна пайшла працаваць прадаўцом на Чэрвеньскі рынак. Хоць тут крыху пашанцавала, уладкавалася да добрага гаспадара. Стала сёе-тое зарабляць, прынамсі, за кватэру маглі заплаціць з яе заробку. Ну, мне стала крыху лягчэй, паціху распрадаў тавар па сабекошту, аддаў даўгі. І з таго часу перастаў займацца прыватнай камерцыяй.

— Што так?

— Ды зразумеў, што гэта не маё. І да таго ж, без добрага стартавага капіталу, без машыны і, што самае галоўнае, без свайго жылля, вельмі цяжка па-сапраўднаму знайсці сябе ў бізнесе. Няма асноўнай кропкі апоры, базы, і таму цяжка адчуваць сябе ўпэўнена ў такой актыўнай сферы дзейнасці, як прадпрымальніцтва. А можа, не аказалася ў мяне патрэбных якасцей. Не ведаю, ва ўсякім разе, з бізнесам я развітаўся.

— А чым заняўся?

— Пайшоў працаваць у фірму да свайго даўнейшага прыяцеля. Вось ужо паўтара года займаюся будматэрыяламі, амаль па спецыяльнасці. Работа добрая, стабільная, пачаў адчуваць сябе ўпэўнена. Справы ў фірме ідуць быццам бы нядрэнна, дай Бог, каб і надалей так.

— Прабач за нясціплае пытанне, колькі ты атрымліваеш?

— Цяпер 160 долараў у месяц. Жонка на рынку працуе не кожны дзень, але ў месяц 100—120 долараў выходзіць. Вядома, гэта не вялікія грошы, але на жыццё нам хапае. За кватэру плацім своечасова, на харчаванне стараемся грошай не шкадаваць. Ну, і сёетое застаецца для куплі адзення, бытавых прадметаў.

— Дык атрымліваецца, усё ў вас добра?

— Якое добра? — запярэчыў Андрэй. — Асноўнага — жылля — як не было, так і няма. І цяпер нават не магу сказаць, ці будзе наогул. Бліц-крыгу не атрымалася, грошай на куплю кватэры не зарабіў, ды і не зараблю з цяперашнімі цэнамі на жыллё. Так што не ведаю, на што спадзявацца.

— Але ж усё роўна штосьці думаеце ў гэтым напрамку?

— Думаем, а што толку? Паспрабаваць адкладваць грошы з зарплаты? Колькі я змагу рэальна накапіць? Капейкі. Не, гэта не выйсце.

— А ў чым выйсце па-твойму?

— А ў чым знаходзяць выйсце маладыя сем'і ў цывілізаваных краінах? У поўнай падтрымцы дзяржавы. Табе даецца крэдыт на куплю кватэры, дома, машыны, — чаго хочаш — пад залог гэтай маёмасці, і ты, у залежнасці ад плацежаздольнасці, паступова выплачваеш гэты доўг на працягу 15—25 гадоў. І гэта нармальна! Так і павінна быць. Дапусцім, мне не патрэбна машына, шыкоўная кватэра ў цэнтры горада ці асабняк у тры паверхі. Мая сям'я мае патрэбу ў звычайнай двухпакаёвай кватэры дзе-небудзь на ўскраіне Мінска. Па цяперашніх камерцыйных цэнах гэта будзе каштаваць 14-15 тысяч долараў. З разумнымі працэнтамі мы маглі б выплаціць гэтую суму за 20 гадоў, не вельмі сябе ўшчамляючы. І пры гэтым жылі б у сваёй кватэры! Але, на жаль, наш урад не працуе ў гэтым напрамку. Такое адчуванне, што праблемы маладых сем'яў наогул не існуе. Ствараецца ўражанне, што дапамога ў нашай рэспубліцы патрэбна толькі пенсіянерам і інвалідам. А хто дапаможа нам, маладым нармальным людзям? Чаго чакаць? На што спадзявацца?

— Але ж ёсць нейкія жыллёвыя праграмы, выходзілі ўказы аб ільготах...

— А, гэта толькі на словах. Існуючыя будаўнічыя кааператывы вельмі дарагія, ды і ненадзейныя. А пазыку нідзе не даюць. Праўда, застаецца прывідная надзея, што з цягам часу нешта вырашыцца, але надзея ёсць надзея, а на самай справе нічога няма. Таму так і жывём, сённяшнім днём, стараючыся не губляць гэтую самую надзею.

— Вось кажуць, — умяшалася Лена, — што нацыя вымірае, дзяцей не хочуць нараджаць. А хто іх будзе нараджаць, калі жыць няма дзе? Мы вунь гадуем аднаго, а пра нараджэнне другога і думаць страшна. Навошта, як кажуць, «галоту пладзіць»? Хоць бы Славіка на ногі паставіць — і то добра.

— Хоць бы што-небудзь дзяржава прыдумала, — гнуў сваё Андрэй. — Увялі б у строй прыватны жыллёвы сектар. Каб я быў упэўнены: пакуль плачу гаспадару — спакойна жыву ў наймаемай кватэры. А то вунь ужо трэцюю змянілі, не ведаю, колькі цяпер тут пратрымаемся.

— А колькі маладых сем'яў з-за гэтага распалася, — дадала Лена. — І сярод маіх знаёмых, і сярод сяброў Андрэя хапае тых, хто развёўся, не вытрымаўшы цяжару жыллёвых праблем.

Размова наша працягвалася доўга, так што я ледзь паспеў на апошні аўтобус. Зразумела, усё абмеркаваць не паспелі, таму што вельмі аб'ёмнымі ў размове аказаліся гэтыя простыя пытанні. Мне здаецца, многія чытачы нашай газеты маглі б унесці нямала дэталяў у гэты дыялог, якія аднолькава хвалююць усіх, каму прыходзіцца пачынаць свой шлях у жыцці. І я, напэўна, не памылюся, калі асмелюся заявіць, што праблемы менавіта маладой сям'і на сённяшні дзень у нашай рэспубліцы з'яўляюцца самымі надзённымі і патрабуюць неадкладнага вырашэння. Бо будучыня нацыі залежыць ад дабрабыту, у першую чаргу, маладой сям'і.

Сяргей КУЛАКОЎ.

УКАЗ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ № 430

АБ УНЯСЕННІ ДАПАЎНЕННЯ Ў ЧАСОВЫ ПАРАДАК НАРМАЛІЗАЦЫІ РАЗЛІКАЎ ПАМІЖ СУБ'ЕКТАМІ ГАСПАДАРАННЯ Ў РЭСПУБЛІЦЫ БЕЛАРУСЬ

Па ўзгадненню з Нацыянальным банкам Рэспублікі Беларусь частку першую пункта 4 Часовага парадку нармалізацыі разлікаў паміж суб'ектамі гаспадарання ў Рэспубліцы Беларусь, зацверджанага Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 5 кастрычніка 1994 г. № 135 і пастановай Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь ад 13 верасня 1994 г. № 17 (Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь, 1994 г., № 7, арт.163), дапоўніць сказам наступнага зместу:

«Разлікі суб'ектаў гаспадарання з рынкамі за паслугі, што аказваюцца, могуць праводзіцца наяўнымі грашовымі сродкамі ў памеры, які перавышае 50 мінімальных заработных плат у месяц, у парадку, устаноўленым Нацыянальным банкам Рэспублікі Беларусь».

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь
А.ЛУКАШЭНКА.

21 кастрычніка 1996 г.
г.Мінск.

Крымінал

Кола фартуны, Ці гісторыя адной крымінальнай справы

Незвычайным быў гэты працоўны дзень. Сушыла ў горле, бурчэла ў страўніку, ламала косці, а сэрца падказвала: збегай у магазін — палягчэе. Але якім чынам? Такую зусім не вытворчую задачу вырашаў абпальшчык АТ «Керамін» П. Хахлоў.

— Праз прахадную?

Ды там такія цэрберы сядзяць, ці ж ім зразумець, што чалавеку дрэнна?..

Падышоў Мікалай Зарэцкі.

— Што ты, сябар, нос павесіў? На абед не ідзеш, у даміно, як звычайна, не гуляеш?

— Які там абед! Не хлебам адзіным жывы чалавек... Ёсць, сябар, адзін сродак. Але як зрабіць так, каб гэты самы сродак у страўніку плёскаўся? Бо ў кішэні — хоць шаром пакаці.

— Слухай, ёсць ідэя! Загружаем абліцовачнай пліткай электракар — і за прахадную. А вартаўніку скажам, што да будаўнікоў едзем.

— Не, гэты варыянт не пройдзе, не паверацъ.

— Тады праз агароджу перакінем, а гараж мой пад рукой...

Так распрацоўваўся ў рабочы час праект зусім не вытворчага характару. Далей падзеі разгортваліся як у вострасюжэтным прыгодніцкім фільме.

Выцягнуўшы з «загашніка» прыгатаваную для рэалізацыі плітку, яны пачалі загрузку. Па прычыне таго, што часу было ў абрэз (не дай Бог, майстар выявіць адсутнасць), на дапамогу прыйшлі яшчэ два аматары прыгожага жыцця. Удала разгрузіўшыся, яны вырулілі з цэха і ўзялі курс у напрамку да асабістага гаража Хахлова. А гэта ні многа ні мала — адзін кіламетр. Хахлоў гнаў адзін, без Зарэцкага, каб было хутчэй, каб не прыцягваць увагу. Ён так цісnуў, што людзі, якія трапляліся па дарозе, шарахаліся ва ўсе бакі і глядзелі на электракар, як на цуда накшталт лятаючай талеркі. А здзіўляцца было чаму. Згадзіцеся, не часта можна бачыць загружаны даверху электракар, што нясецца па тэрыторыі завода на шалёнай скорасці, у той час як на кожным кроку папераджальны знак: скорасць руху — 5 кіламетраў у гадзіну. Хахлову было напляваць і на знакі, і на тое, што падумае майстар па прычыне яго адсутнасці на рабочым месцы. На ўсім некароткім шляху ён не сустрэў нікога з тых, каму быў бы неабыякавы лёс роднага прадпрыемства. Словам, кола фартуны было ў руках Хахлова.

Ён ужо ў думках прыкідваў суму, якую пакладзе сабе ў кішэню, колькі аддасць калегам, а перад вачамі час ад часу ўзнікаў поўны набор «чарніла» і іншых, зусім не канцылярскіх, але хадавых «тавараў». Падаспеўшыя калегі дапамаглі з разгрузкай, і новенькая плітка апынулася ў гаражы Хахлова. Але аматарам лёгкай нажывы гэтага аказалася мала..

Праз нейкі час яны зноў «пайшлі на справу». І ўсё пайшло б па ранейшаму сцэнарыю, калі б не адно «але»... У час перагрузкі пліткі ў гараж Хахлова па вуліцы Сярова праязджала машына супрацоўнікаў АБЭЗ Кастрычніцкага РАУС. Група раскрадальнікаў была затрымана.

Як паказала следства, на працягу тыдня пры дапамозе электракара з цэха было выкрадзена 746 скрынак абліцовачнай пліткі на агульную суму 50 мільёнаў рублёў.

Па факту крадзяжу ўзбуджана крымінальная справа, следству трэба паставіць у ёй апошнюю кропку.

(У інтарэсах следства прозвішчы ў матэрыяле зменены.)

Антон ВЫРВІЧ.

...Падрабязнасці

ЛЕС СЯКУЦЬ...

Беларускія лясы і дубравы — адна з састаўных нашага агульнанацыянальнага багацця. Якое, як вядома, не такое ўжо і вялікае. Таму рацыянальнае выкарыстанне прыродных рэсурсаў увогуле і ляснога фонду — у прыватнасці ўяўляецца спецыялістам Міністэрства эканомікі адным з прыярытэтных напрамкаў сацыяльна-эканамічнага развіцця рэспублікі.

Адна справа —нарыхтаваць пэўную колькасць драўніны, зусім іншая — добра прадаць. Менавіта з продажам узнікаюць праблемы: так, у бягучым годзе для рыначнага продажу праз аўкцыёны ў лясах Мінлясгаса прадугледжана было рэалізаваць 1492 тысяч кубічных метраў лесасечнага фонду (ці 30 працэнтаў ад агульнага аб'ёму). Паводле апошніх даных, зараз прададзена толькі 22 працэнты ад запланаванага, у мінулым годзе гэтыя лічбы склалі толькі 4,4 працэнта (пры заданні 10). Такім чынам, сёлета плануецца давесці аб'ём продажу драўніны да 1124 тысяч кубаметраў (супраць запланаваных 1492).

Мікалай ЛІТВІНАЎ.

Рэпарцёр атрымаў заданне...

...«скінуць» лішнюю вагу

Прадстаўніц чароўнай паловы звычайна не спыняюць ніякія перашкоды пры дасягненні мэты. Каб дабіцца свайго, яны гатовы пайсці на розныя ўмовы, хітрыкі, абмежаванні. Асабліва калі размова ідзе аб знешнасці. У гэтым сэнсе фігура — самае балючае пытанне. Схільныя да паўнаты мужчынам падабаюцца, як і стройныя, а вось попыт на поўных і вельмі поўных прыгажунь значна ніжэйшы. Вось і змагаюцца жанчыны, можна сказаць, за сваё шчасце рознымі метадамі.

На заняткі спортам і садысцкія дыеты многія сёння глядзяць як на перажытак мінулага. Тым больш, калі газеты стракацяць заклікамі: «Канчай з дыетамі!» Нават самая змрочная песімістка пацікавіцца спосабамі хуткага пахудзення па прынцыпу «мы сядзім, а грошыкі ідуць». Аднойчы не ўтрымалася і я.

З аб'явы аб цудадзейным біямагнітным сродку, з дапамогай якога можна «скінуць» аж 2 кілаграмы і ўсяго за суткі, я так і не зразумела, што гэты сродак сабой уяўляе. Але ж аргументы прыводзіліся настолькі пераканаўчыя, што сума ў 99 тысяч 900 рублёў выглядала дробяззю за такую унікальную прапанову.

Паведамленне з паштовага аддзялення аб бандэролі на маё імя прыйшло хутка. Унікальным сродкам, карыстанне якім, паводле рэкламнай аб'явы, прыносіць ашаламляльныя вынікі, аказалася... кліпса. Жоўценькая такая, металічная. А да яе інструкцыя па карыстанню прыкладаецца. Насіце 6 гадзін у дзень і заўважайце ў люстры, як мяняецца ваша фігура. Праўда, тая ж інструкцыя напамінае: пабольш рухайцеся, выпівайце перад ядой шклянку вады, ужывайце неабмежаваную колькасць садавіны і агародніны. Гэты ж біямагнітны сродак дапамагае і ад нервознасці, і ад бяссонніцы, і ад прывычкі курыць можна пазбавіцца. Зноў жа, пры выкананні правілаў, як прымаць супакойлівыя ванны з травянымі адварамі перад сном і не насіць з сабой запалак і цыгарэт. Зрэшты, можа, кліпса і сапраўды зніжае апетыт, бо як надзенеш яе, адчуваеш толькі боль — здаецца, што вуха ў цісках. Шкада, не паспела я ад нервознасці пазбавіцца, бо глядзець на распухлае чырвонае вуха без слёз не магла, а таму спрабавала ціск аслабіць і ў выніку зламала кліпсу наогул.

Нягледзячы на поўную адсутнасць станоўчых вынікаў ад эфектыўнага метаду, я вырашыла ўсё ж паспрабаваць яшчэ раз. Цяпер мой выбар выпаў на кадзіраванне. Усяго і цяжкасцей, што пагаладаць 36 гадзін перад сеансам ды заплаціць 700 тысяч. Затое цягу да салодкага, тлустага як рукой здымае. Аж адварочвае цябе ад усяго смачнага. Калі не ўдавацца ў падрабязнасці гэтай працэдуры, то класіфікаваць яе можна так: праз церні я прайшла, нават зоркі ўбачыла, але так і не пахудзела. Доктар папярэджвала, што як гляну ў бок салодкага, мучнога, мне адразу дрэнна зробіцца. Нічога падобнага не здарылася. Ласункі як былі смачнымі і жаданымі, такімі і засталіся.

І ўсё ж я чалавек упарты. Патэлефанавала па аб'яве «дапамагу знізіць або набраць вагу (з асабістага вопыту)». Высветлілася, што асабісты вопыт заключаўся ў прыняцці спецыяльнага харчавання з адначасовым ужываннем сродкаў з тыбецкіх траў. Тройчы ў дзень гэта ўсё прымаеш на працягу месяца — двух кілаграмаў недалічваеш. Курс абыходзіцца ў 100—150 долараў. І сума мяне збянтэжыла, і ў эфектыўнасці гэтага спосабу я засумнявалася.

Зрэшты, як і ў эфектыўнасці масажу, за адзін сеанс якога абяцаецца змяншэнне аб'ёмаў аж да 5-6 сантыметраў. Ні ў якім разе не хачу абвінавачваць у нядобрасумленнасці тых, хто прапануе суперсродкі. Але ж, напэўна, павінны праводзіцца нейкія тэсты, кансультацыі на прадмет рэзультатыўнасці прымянення сродку ў кожным выпадку. А то аплата ўперад, а вынікі — як Бог дасць.

У рэшце рэшт я зрабіла вывад, што займацца спортам ды адмаўляць сабе ў жаданні з'есці цукерку — самы эфектыўны спосаб пахудзець.

Жанна КАТЛЯРОВА.

Мы даём Вам галоўнае – інфармацыю!

Выпісвайце! Чытайце! БЕЛАРУСКУЮ ГАЗЕТУ «ЗВЯЗДА»

Удзельнічайце! Выйгравайце!

Тавары народнага спажывання,

а таксама наш галоўны прыз

КОНЬ з вупражжу і калёсамі

(толькі для тых, хто аформіў падпіску на паўгода).

КОШТ ПАДПІСКІ

на паўгода — 83.400 рублёў для індывід. падп.,
90.000 рублёў для ведамасн. падп.,
на тры месяцы — 41.700 руб. для індывід. падп.,
45.000 руб. для ведамасн. падп.,

ПАДПІСНЫ ІНДЭКС у каталогу Міністэрства сувязі і інфарматыкі Рэспублікі Беларусь
63850 — для індывідуальных падпісчыкаў,
63239 — для ведамаснай падпіскі.

Заставайцеся з намі!

Падпіска-97

Слова прызнання нашых чытачоў

Я хачу падзякаваць вам, паважаная рэдакцыя, за дапамогу. Пісала вам і атрымала адказ з народнага суда Лагойскага раёна, хоць ён мяне і не задаволіў. Але ж я яго атрымала, дзякуючы менавіта вам.

На жаль, ведаю, што ў некаторых газетах ніякага адказу сваім чытачам не даюць.

І я цяпер буду ведаць, дзе мне дапамогуць. Калі мне што спатрэбіцца, заўсёды з радасцю звярнуся да вас па дапамогу.

Вялікі дзякуй, што ёсць такія газеты, як «Звязда»!

Галіна РАСІНСКАЯ.

в. Сліжана, Лагойскі раён.

Ведайце, што як мне ні было б цяжка, але газету «Звязда» я выпішу на паўгода, хоць і заплачу амаль палову пенсіі. Кажуць, хутка будуць даваць зарплату ў калгасе, так што пратрымаемся.

Наогул, ваша газета мне вельмі падабаецца, асабліва парады па агароду і саду, розныя рэцэпты хатняй гаспадыні. І выпісваю «Звязду» ўжо больш пяці гадоў.

З павагай
Валянціна ШЫЛА, маці чацвярых дзяцей.

Мінская вобласць.

Чалавек — чалавеку

Не, грошы мне не патрэбны...

З вялікай цікавасцю чытаю вашу газету. Але напісаць адважылася ўпершыню. Справа ў тым, што ў мяне ўжо больш няма сіл так далей жыць. І я хачу, калі можна, звярнуцца праз ваша выданне да людзей. Так атрымалася, што ў свае 20 гадоў я засталася без мужа і з 2 дзецьмі (у мяне двайняты — дзяўчынка і хлопчык).

Цяпер, вядома, для ўсіх нялёгкі час. Але мне грошай не трэба, я проста хачу папрасіць, можа, у каго засталіся дзіцячыя рэчы для маіх дзяцей (дзецям па 7 месяцаў). Асабліва патрэбны паўзункі, кофтачкі, шапачкі і што-небудзь з верхняга адзення. Узамен магу выслаць замовы ці парады народнай медыцыны (лячэнне травамі). За перасылку адпраўленых рэчаў аплачу. Загадзя вялікі вам усім дзякуй.

***P.S.** На жаль, аўтарка гэтага пісьма не ўказала ні свайго імя, ні прозвішча. Адно, што яна паведаміла для рэдакцыі, дык гэта такі кароткі адрас: 231210, Гродзенская вобласць, г. п. Астравец, п/с № 203, да запатрабавання.*

Што ж, нават у такім разе, калі хто-небудзь з нашых чытачоў можа дапамагчы гэтай гаротнай маладой адзінокай маці, то, калі ласка, пачуйце яе просьбу і зрабіце так, як яна просіць. Нездарма кажуць, што свет не без добрых людзей.

ІНВАЛІДЫ — НЕ ІЗГОІ ГРАМАДСТВА

29-30 кастрычніка ў Мінску пройдзе Міжнародная канферэнцыя «Медыцынская, сацыяльная, прафесіянальная рэабілітацыя хворых і інвалідаў».

Канферэнцыя праводзіцца па рашэнню Рэспубліканскага міжведамаснага Савета па праблемах інвалідаў Рэспублікі Беларусь.

Сярод яе ўдзельнікаў Міністэрства аховы здароўя і Міністэрства сацыяльнай абароны Рэспублікі Беларусь, Беларускае таварыства інвалідаў, Беларускае таварыства інвалідаў па зроку, Беларускае таварыства глухіх, Бонскі неўралагічны рэабілітацыйны цэнтр, Беларускі НДІ экспертызы працаздольнасці і арганізацыі справы інвалідаў, Мінскі міжнародны адукацыйны цэнтр.

На канферэнцыі мяркуецца разгледзець комплекс пытанняў, што датычацца медыцынскай, сацыяльнай і прафесіянальнай рэабілітацыі хворых і інвалідаў, аднаўлення іх працаздольнасці, інтэграцыі ў жыццё грамадства.

Вядома, што пра грамадства ў цэлым мяркуюць па тым, як яно ставіцца да інвалідаў і хворых людзей. Апошнім часам на Беларусі ўсё большую ўвагу звяртаюць на праблемы інвалідаў. Пацвярджэннем таму — чарговая Міжнародная канферэнцыя ў гэтай галіне.

Сяргей ПРОТАС.

НАВІНЫ ДРУКАВАНАЙ ПРАДУКЦЫІ

Нядаўна ў Музеі Янкі Купалы адбылася прэзентацыя календароў-плакатаў «Старажытная Беларусь» і «Уладары старажытнай Беларусі» і кнігі Георгія Штыхава «Гісторыя Беларусі ў сярэднія вякі».

Каляндар на два наступныя гады ўяўляе сабой плакат, на адным баку якога — карта Вялікага княства Літоўскага часоў князя Вітаўта — найбольшага росквіту дзяржавы, а на другім — партрэты трыццаці васьмі вялікіх князёў, якія ўладарылі на нашай зямлі. Пантэон пачынаецца з полацкага князя Рагвалода і заканчваецца выявай Станіслава Аўгуста Панятоўскага, апошняга караля Польскага і Вялікага князя Літоўскага. Плакат зроблены на грамадскіх пачатках пры фінансавай падтрымцы касцёла св. Сымона і Алены.

Кніга Георгія Штыхава была задумана як падручнік для 6 класа, які заменіць свайго папярэдніка, выпушчанага некалькі гадоў назад у мяккай вокладцы і без ілюстрацый. Новы падручнік у цвёрдай вокладцы з каляровымі малюнкамі стане, на думку аўтара, дастойнай заменай, нягледзячы на некаторыя папраўкі ў асобных артыкулах. Рыхтуецца да выхаду яшчэ адзін дапаможнік па гісторыі, які заменіць падручнік для 4 класа, што ўжо не раз крытыкаваўся з-за дрэннай якасці і нізкага ўзроўню падачы матэрыялу.

Мяркуецца, што плакаты-календары будуць распаўсюджаны па бібліятэках і іншых культурных установах. А новы падручнік ужо паступае ў школы.

Гражына КАВАЛЕЎСКАЯ.

ГАНС-ДЗІТРЫХ ГЕНШЭР СТАЎ ЖАДАНЫМ ГОСЦЕМ ДЛЯ БЕЛАРУСКАГА ПРЭЗІДЭНТА

Для Прэзідэнта Беларусі Аляксандра Лукашэнкі праведзеная 22 кастрычніка сустрэча з дэпутатам бундэстага ФРГ Гансам-Дзітрыхам Геншэрам, як аказалася, была даўно чаканай падзеяй. Паводле прызнання кіраўніка нашай дзяржавы, ён, яшчэ калі быў студэнтам, з цікавасцю назіраў за падзеямі ў ФРГ і за дзейнасцю папулярнага ў тыя часы, так і сёння выдатнага нямецкага палітыка пана Геншэра.

Нягледзячы на тое, што, як адзначыў нямецкі госць, ён прыехаў у беларускую сталіцу выключна з мэтай [illegible]

У ходзе гэтай сустрэчы была закранута і ўнутрыпалітычная сітуацыя ў нашай краіне. [illegible]

Ігар РУБАН, БЕЛТА.

С. ШАРЭЦКІ СУСТРЭЎСЯ З Г. ГЕНШЭРАМ

22 кастрычніка старшыня Вярхоўнага Савета Беларусі Сямён Шарэцкі сустрэўся з былым міністрам замежных спраў ФРГ, а цяпер дэпутатам бундэстага Гансам-Дзітрыхам Геншэрам, які прыехаў у нашу краіну з гуманітарнай місіяй. С. Шарэцкі падзякаваў Г. Геншэру і ўсім нямецкім народзе за вялікую гуманітарную дапамогу Беларусі, якую аказваюць немцы беларусам, асабліва па чарнобыльскай праграме.

— Да нашых узаемаадносін з Германіяй мы ставімся беражліва і маем намер іх развіваць, — падкрэсліў С. Шарэцкі. [illegible] што яе сіла выяўляецца вагой парламентарызму, і С. Шарэцкі горача падтрымаў яго, зазначыўшы, што выканаўчая ўлада можа быць моцнай, калі яна абапіраецца на навукова распрацаваныя і прынятыя парламентам законы. «У іншым выпадку гэта будзе таталітарная дзяржава, і, як нікому, нашаму і вашаму народу гэта вядома з нашай гісторыі», — падкрэсліў кіраўнік парламента. [illegible]

[illegible] це магчымасць выдзялення кампенсацый ад Германіі былым вязням 200 фашысцкіх канцлагераў, якія знаходзіліся на нашай тэрыторыі падчас акупацыі. Былі абмеркаваны таксама праблемы эканамічнага супрацоўніцтва паміж нашымі краінамі, гуманітарнай дапамогі Беларусі і інш.

Валер КАЛІНОЎСКІ.

ДВА РЭДАКТАРЫ Ў АДНЫМ КРЭСЛЕ НЕ ЎСЕДЗЯЦЬ

Канфлікт вакол «Народнай газеты» абвастраецца, і ўжо расколвае калектыў выдання

Грунтуючыся на рашэнні Канстытуцыйнага суда ад 17 кастрычніка, які прызнаў незаконным і адмяніў прэзідэнцкі ўказ аб рэарганізацыі «Народнай газеты», 22 кастрычніка прадстаўнікі Вярхоўнага Савета на чале з віцэ-спікерам Генадзем Карпенкам зрабілі ўжо другую спробу прадставіць калектыву «Народнай газеты» назначанага парламентам галоўнага рэдактара — дэпутата Леаніда Юнчыка. А дзесятай гадзіне яны прыбылі ў «Народную газету» і паспрабавалі гэта зрабіць у... рэдакцыйным калідоры, бо ў кабінет рэдактара не змаглі трапіць. Аб'ектам спрэчкі стаў вялікі скураны фатэль у кабінеце галоўнага рэдактара, да якога М. Шыманскі імкнуўся ні ў якім разе не дапусціць Л. Юнчыка. Аднак у выніку пэўнага гармідару, які твярыўся ў той час у калідорах «НГ», Леанід Юнчык усё-такі сеў у рэдактарскае крэсла і быў сфатаграфаваны, яго павіншавалі шматлікія журналісты розных выданняў, тэлекампаній, якія зацікавіліся такім сюжэтам.

«Я лічу сябе законным галоўным рэдактарам «Народнай газеты», — заявіў пазней карэспандэнту «Звязды» Л. Юнчык. Ён падкрэсліў таксама, што ён прыхільна ставіцца да ідэі акцыяніравання «НГ» (чаго хочуць і яе журналісты) і што гэтую ідэю падтрымлівае і кіраўніцтва парламента, у прыватнасці Генадзь Карпенка. Але акцыяніраванне павінна праводзіцца строга ў адпаведнасці з існуючым заканадаўствам і не можа быць паспешлівым.

Пасядзеўшы некалькі хвілін за рэдактарскім сталом, Л. Юнчык і суправаджальныя асобы пачалі весці перагаворы з рэдкалегіяй «НГ», М. Шыманскім, а таксама вядомым прэзідэнцкім юрыстам А. Пласкавіцкім. Натуральна, што прадстаўнікі Адміністрацыі Прэзідэнта і М. Шыманскі адстойвалі свае правы, галоўным аргументам тут выступіла асоба М. Шыманскага, якога Канстытуцыйны суд не зняў з пасады, не адмяніў указа аб яго назначэнні. Гэта і не ўваходзіць у кампетэнцыю КС. Выказваліся меркаванні, што як быццам паводле нейкіх юрыдычных момантаў Вярхоўны Савет і не быў заснавальнікам «Народнай газеты», але такія выказванні, як вядома, Канстытуцыйны суд не прыняў пад увагу.

Нягледзячы на ўсё гэта Міхаіл Шыманскі таксама працягвае сябе лічыць галоўным рэдактарам, ён жа пакінуў пакуль за сабою і рэдактарскі кабінет, але Л. Юнчык таксама ўчора знаходзіўся ў газеце і прысутнічаў пры падрыхтоўцы звароту працоўнага калектыву да Вярхоўнага Савета, Прэзідэнта і Генеральнага пракурора з просьбай адрэгуляваць праблему з «Народнай» на вышэйшым узроўні. Такі падыход амаль усе прызнаюць кампрамісным, іншая справа, што спадзяванні на яго пакуль малыя, бо статус «Народнай газеты» ў нашых умовах ужо стаў вострай палітычнай праблемай, якая дапаўняе існуючыя рознагалоссі паміж заканадаўчай і выканаўчай уладамі. Як лічыць старшыня падкамісіі па СМІ Вярхоўнага Савета Аляксандр Дабравольскі, пара да гэтай справы падключаць Генеральную пракуратуру.

Такім чынам, працэс перадачы паўнамоцтваў новаму рэдактару яшчэ не закончыўся. Сітуацыя ўскладняецца яшчэ і ўнутраным расколам у працоўным калектыве «Народнай газеты». Дваццаць яго членаў, а гэта ў асноўным лепшыя журналісты «Народнай газеты», надрукавалі нядаўна ў газеце «Свободные новости-плюс» адкрыты ліст да чытачоў, у якім адмежаваліся ад апублікаваных кампраметуючых публікацый «НГ» адносна асобы Генадзя Карпенкі, назваўшы падобныя публікацыі, што з'яўляюцца часам у «НГ», сфабрыкаваным кампраматам. Такія публікацыі, на іх думку, ганьбяць журналістаў «НГ» як прафесіяналаў, а падпісваюць падобныя артыкулы людзі, якія не маюць ніякіх адносінаў да «Народнай газеты». Натуральна, што рэакцыя М. Шыманскага, магчыма, і яшчэ некаторых іншых членаў калектыву «НГ», была негатыўнай. Такім чынам, і ў»Народнай» наспявае раскол.

Валер КАЛІНОЎСКІ.

ЗВАРОТ ДА СУАЙЧЫННІКАЎ МІТРАПАЛІТА МІНСКАГА І СЛУЦКАГА ФІЛАРЭТА, ПАТРЫЯРШАГА ЭКЗАРХА ЎСЯЕ БЕЛАРУСІ

Браты і сёстры!

У ноч з 19 на 20 кастрычніка ў старажытным беларускім горадзе Заслаўі каля Мінска быў ахоплены полымем і ледзь не разбураны праваслаўны храм у гонар Праабражэння Гасподня. [illegible]

[illegible]

+ Філарэт, мітрапаліт Мінскі і Слуцкі, Патрыяршы Экзарх усяе Беларусі.

21 кастрычніка 1996 года, Мінск.

АДКРЫТАЕ ПІСЬМО ПРЭЗІДЭНТУ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ ЛУКАШЭНКУ А. Р.

Паважаны Аляксандр Рыгоравіч!

У сваім дакладзе і ў наступным інтэрв'ю Беларускаму тэлебачанню 19 кастрычніка 1996 года Вы заявілі, што на Усебеларускі народны сход былі запрошаны ўсе дэпутаты Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, і абвінавацілі дэпутатаў, якія адсутнічалі, у тым, што яны праігнаравалі запрашэнне і не палічылі патрэбным прыняць удзел сумесна з выбранымі народам дэлегатамі ў абмеркаванні пытанняў, што выносіліся на сход.

Разам з тым, нават пасля вышэйуказанай заявы, на другі дзень, 20 кастрычніка, дэпутаты, якія не маюць спецыяльных пропускаў, на сход дапушчаны не былі.

Мы, дэпутаты Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, якія ніжэй падпісаліся, заяўляем, што такога запрашэння не атрымлівалі, і прапануем Вам папрасіць прабачэння за выказанае ў наш адрас абвінавачанне.

Абрамава В. М., Анушкін І. С., Афанасьеў М. С., Башарымаў У. С., Багданкевіч С. А., Баярчук І. У., Бусько В. І., Бухвостаў А. І., Вайцяховіч Э. А., Варановіч М. М., Герасіменка В. М., Гіруць М. І., Грыб М. І., Грушэўскі М. К., Гразнова Л. Н., Дзямідаў Н. В., Дабравольскі А. А., Данейка П. У., Домаш С. М., Дудко А. М., Калякін С. І., Карпенка Г. Дз., Кірэеў І. Ф., Клімаў А. Я., Казлоўскі В. А., Камяк М. М., Краўчанка П. К., Кудзінаў У. А., Лапуць М. С., Лябедзька А. У., Леўшык С. С., Ляшчынскі А. А., Лазовік М. І., Манукова Т. А., Мельнікаў К. М., Нісцюк У. П., Новак В. А., Новікаў В. М., Папруга В. А., Пінчук С. Н., Панкраценка А. І., Попчанка А. Ц., Пракаповіч Р. П., Пугачоў М. Ф., Пыжык В. С., Радкевіч Л. І., Рускевіч Ф. Н., Свірыд А. У., Скок В. У., Скрыган А. М., Сасонка М. П., Цярэня Г. В., Цярэшка І. І., Цярэшчанка В. І., Усюкевіч Г. А., Хадасевіч У. М., Хоміч В. К., Шаўцоў М. М., Шлындзікаў В. М., Шулякоўскі В. М., Шушкевіч С. С., Юнчык Л. М.

СКАНДАЛ

МІЛІЦЫЯ ЗНОЎ ТРАПІЛА Ў ГІСТОРЫЮ

Яшчэ не паспела забыцца гісторыя з абстрэлам праваахоўнымі органамі аўтамабіля з дэпутатам Вярхоўнага Савета Віктарам Ганчаром, як у парламенце краіны зноў загаварылі пра стрэлы па аўтамабілях у цэнтры Мінска.

22 кастрычніка на сесіі беларускага парламента была агучана інфармацыя, паводле якой, напярэдадні на скрыжаванні вуліц каля Акадэміі навук Беларусі быў абстраляны аўтамабіль «Фольксваген» сябра Генадзя Карпенкі (намеснік Старшыні Вярхоўнага Савета часта карыстаўся яго паслугамі, каб дабрацца на сесію ці назад). У выніку аператыўнага расследавання аказалася, што стралялі супрацоўнікі Партызанскага РАУС г. Мінска. Паводле слоў старшыні Камісіі па нацыянальнай бяспецы, абароне і барацьбе са злачыннасцю Мікалая Карпіевіча, міліцыя праследавала аўтамабіль «Жыгулі» без нумарных знакаў, вадзіцель якога падазраваўся ва ўчыненні злачынства. Аднак па прычыне нізкіх прафесіянальных якасцей міліцыянераў куля трапіла ў «Фольксваген». Па гэтаму здарэнню зараз вядзецца службовае расследаванне, канкрэтныя вынікі якога будуць вядомы пазней.

Аднак гэта не перашкодзіла дэпутатам зрабіць свае высновы. Як адзначыў Уладзімір Ганчарык, справа не ў асобе сябра Карпенкі ці самога дэпутата, не ў тым, чый аўтамабіль быў абстраляны, а ўвогуле ў факце падобнага здарэння. Чаму ў дванаццаць гадзін дня ў шматлюдным месцы Мінска міліцыя дазваляе сабе страляць? Няўжо не было магчымасці затрымаць аўтамабіль іншым спосабам? Якой кваліфікацыі людзі працуюць у міліцыі? Гэтыя пытанні засталіся без адказаў.

Юрась ЛЯШКЕВІЧ.

СПОРТ-ЭКСПРЭС

БЕЛАРУСКІЯ КАРАТЫСТЫ ПРАВЯЛІ ГЕНЕРАЛЬНУЮ РЭПЕТЫЦЫЮ...

Падчас мінулых выхадных у Віцебску прайшоў V адкрыты чэмпіянат Беларусі па шатакан каратэ-до, у якім за 8 камплектаў медалёў паспрачаліся 112 удзельнікаў з 16 каманд Беларусі і Расіі.

Па выніках упартай двухдзённай барацьбы лепшымі аказаліся каманды: «Ірбіс» (БДПА, Мінск), «НІСА» (Віцебск), «Эдэльвейс» (Пінск), «Будокай» (Наваполацк).

У агульнакамандным заліку першынствавалі мінчане... Сваіх гаспадароў знайшлі 5 камплектаў узнагарод у адзіночным разрадзе.

Раздзел ката выйгралі беларусы Святлана Вількіна (у 20-ы раз!) і Яраслаў Шуб. У праграме кумітэ мацнейшымі сталі таксама нашы землякі: Алена Шчарбакова, Сяргей Шарыкаў і Віталь Дзьячкоў. Хоць апошні і выступаў за каманду Пермі, але ўсё сваё свядомае спартыўнае жыццё правёў у Беларусі, праўда апошнім часам выступае па кантракту ў Расіі.

Чэмпіянат рэспублікі для нашых каратыстаў стаў генеральнай рэпетыцыяй перад чэмпіянатам Еўропы, які хутка пройдзе ў Лісабоне. Для беларусаў гэта будзе пятая паездка на спаборніцтвы такога рангу. З двух апошніх еўрачэмпіянатаў яны прыязджалі з медалямі. Па словах прэзідэнта і галоўнага трэнера Беларускай федэрацыі шатакан каратэ-до Андрэя Вількіна, і на гэты раз ёсць усе падставы для паспяховага выступлення ў Партугаліі.

Уладзімір ЗДАНОВІЧ.

НОВАЕ ВЫДАННЕ ДЛЯ ДЗЯЦЕЙ І ІХ БАЦЬКОЎ

«Детская газета» — так называецца новае выданне, першы нумар якога выйшаў у кастрычніку 1996 года. Яшчэ адзін дадатак да «Детективной газеты» — забаўная і сур'ёзная, добрая і прыгожая. «Детская газета» раскажа многа цікавага, узніме настрой. У ёй ёсць і казкі, і загадкі, і гульні, якія развіваюць кемлівасць, і яшчэ многа ўсяго.

А галоўнае — яе можна чытаць усёй сям'ёй.

Анатоль АЛЕКСАНДРОВІЧ, шэф-рэдактар «Детской газеты».

РЭФЕРЭНДУМ МОЖНА НЕ ПРАВОДЗІЦЬ...

21 чэрвеня 1996 года ў газеце «Звязда» быў змешчаны матэрыял аб намеры прэзідыума Наваполацкага гарсавета правесці восенню мясцовы рэферэндум з нагоды высвятлення адносінаў гараджан да плануемага зліцця гарадоў Полацка і Наваполацка. У межах сацыяльнага маніторынгу «Улада і людзі» сацыялагічны цэнтр Полацкага дзяржаўнага універсітэта 10—20 верасня 1996 года правёў чарговае апытанне грамадскай думкі. У ім па квотна-прапарцыянальнай выбарцы прынялі ўдзел 1500 жыхароў Полацка і Наваполацка. Выбарка рэпрэзентатыўная. Даследаванне праведзена пры падтрымцы БФС.

Падчас даследавання вырашалася задача высвятлення адносінаў жыхароў Полацка і Наваполацка да прапановы наконт аб'яднання гэтых гарадоў. У падтрымку выказаліся 82,3 працэнта палачан і 70,1 працэнта навапалачан, прычым поўнасцю падзяляюць такі падыход да вырашэння пытання адпаведна 70,0 і 55,8 працэнта рэспандэнтаў. Сярод жадаючых аб'яднацца пераважаюць мужчыны: у Полацку — 85,0, у Наваполацку — 75,0 працэнта; адносіны жанчын характарызуюцца, адпаведна, наступнымі паказчыкамі: 80,2 і 65,5 працэнта. Што датычыць сацыяльнага стану рэспандэнтаў, якія выказаліся ў падтрымку зліцця Полацка і Наваполацка ў адзін горад, то аб гэтым яскрава сведчаць даныя наступнай табліцы (у працэнтах):

	Рабочыя	Спецыялісты, служачыя	Прадпрымальнікі	Пенсіянеры	Студэнты, навучэнцы	Беспрацоўныя
Полацк	82,4	78,8	88,9	85,4	62,5	81,3
Наваполацк	72,7	63,0	60,0	72,2	70,6	81,8

Як бачым, жыхары і старажытнай сталіцы Беларусі — горада Полацка, і аднаго з самых маладых гарадоў Беларусі — горада Наваполацка ў сваёй большасці падтрымліваюць ідэю аб'яднання. Дык ці ёсць неабходнасць траціць сродкі і час на правядзенне яшчэ аднаго рэферэндуму?

В. ШАЙКОЎ, загадчык кафедры гісторыі і сацыялогіі Полацкага дзяржаўнага універсітэта.

РЫНАЧНЫЯ ПРЫНЦЫПЫ — У РАНГ ЗАКОНА

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Такія найбольш прынцыповыя палажэнні новага законапраекта, які названы асноватворным сярод законаў па эканамічнай палітыцы (дарэчы, з іншага боку, яго прававая моц, як прадугледжваецца, павінна грунтавацца на блоку больш вузкіх эканамічных законаў). І з гэтым варта цалкам пагадзіцца, калі мець на ўвазе закладзеныя ў ім агульныя прынцыпы эканамічнай палітыкі, пэўную сістэмнасць, чаго, можа, найбольш і найперш не хапала раней.

Каменціруючы гэты законапраект, старшыня Камісіі па эканамічнай палітыцы і рэформах Васіль Шлындзікаў, у прыватнасці, і падкрэсліў яго значэнне як падмурка для ўсіх астатніх эканамічных законаў. Падобны закон некалі прымаўся ў Германіі (яго ідэя і закладзена ў аснову айчыннага законапраекта), і ён названы там менавіта асноўным законам эканамічнай палітыкі.

Яшчэ раз варта падкрэсліць зусім іншыя арыенціры ў эканоміцы, вызначаныя ў законапраекце, якія скіроўваюць не на кубаметры і тоны, а на паказчыкі ўзроўню жыцця і дабрабыту людзей, у чым, можна сказаць, і заключаецца яго найгалоўнейшая сацыяльнасць. Як зазначыў В. Шлындзікаў, любая праграма нацэльвае на нейкія вынікі. Скажам, на дасягненне пэўнага паказчыка манетарызму эканомікі ці на рост аб'ёмаў вытворчасці... Але якім чынам тыя ж манетарызм і рост аб'ёмаў закранаюць жыццё людзей? Гэтага не бачна. Зусім іншая справа — вызначыць у якасці самых галоўных паказчыкаў узроўні сярэдняй заработнай платы, мінімальнага спажывецкага бюджэту і г. д. Гэта звычайныя цывілізаваныя прынцыпы, якія прызнаны ва ўсім свеце. І ацэнка дзейнасці любога ўрада павінна заключацца менавіта з улікам гэтых паказчыкаў.

Прынцыповае значэнне мае і тое, колькі валавога ўнутранага прадукту мы будзем цэнтралізоўваць ці, адпаведна, пераразмяркоўваць. На думку В. Шлындзікава, цяпер павінна быць максімум 30—35 працэнтаў, а не каля 50, якія маем на самай справе. У развітых краінах ёсць што пераразмяркоўваць, і, тым не менш, там, як правіла, на пачатку шляху гэты паказчык не перавышаў 20 працэнтаў. Азіяцкія «драконы» ўвогуле пачыналі з 8 працэнтаў пераразмеркавання... Зразумела, гэтыя працэнты цягнуць за сабой адпаведныя падаткі (у нас процьму падаткаў); зразумела, рэзкае зніжэнне планкі пераразмеркавання ВУП і, адпаведна, падаткаабкладання выклічуць цяжкасці сацыяльнага плана, але калі не скінуць частку падатковага грузу з суб'ектаў, падкрэсліў В. Шлындзікаў, нам ніколі не падняцца з каленяў. Не падняцца і Расіі, нягледзячы на яе нафту, газ і вугаль, разам узятыя... 30—35 працэнтаў — і пад іх скарачаць армію, цалкам вызначацца з іншымі дзяржаўнымі расходамі.

Варта падкрэсліць наступную ідэю, якая праходзіць праз законапраект: у рэспубліцы павінны быць створаны ўсе ўмовы (урэшце, яны закладваюцца самім жа законапраектам) для свабоднага эканамічнага самавызначэння людзей. Ніхто не павінен быць абмежаваны нейкімі адміністрацыйнымі рамкамі ў сэнсе выбару роду дзейнасці, месца яе вядзення (г. зн. і месца пражывання) і г. д. Кожны павінен адчуваць самае спрыяльнае эканамічнае асяроддзе для таго, каб зарабляць як мага больш, у адпаведнасці са сваімі сіламі і здольнасцямі. Адпаведна, кожны працаздольны чалавек павінен і плаціць за ўсе даброты па поўнаму рахунку. «Гэта абсурд, калі дзяржава плаціць чалавеку за яго працу капейкі, астатняе, вядома, забірае сабе і з гэтага астатняга аплачвае яго кватэру, паслугі, а чалавек яшчэ павінен казаць ёй «дзякуй!» Кожны павінен атрымліваць заробленае ім цалкам. І плаціць за ўсё сам. Па сутнасці, ва ўсім гэтым і заключаецца сацыяльная справядлівасць», — падкрэсліў падчас каментарыя В. Шлындзікаў.

Такім чынам, рынчныя прынцыпы ў новым законапраекце ўзводзяцца ў ранг закона (дарэчы, законапраект падтрымалі многія парламентарыі, ён таксама атрымаў станоўчую ацэнку ў дзяржаўных ведамствах, і цяпер яго рыхтуюць да першага чытання). Гэта, вядома, добра. Толькі вось закавыка: на практыцы мы маем, асабліва апошнім часам, крокі хутчэй адваротнай уласцівасці. Гэта, у прыватнасці, датычыць і таго ж цэнаўтварэння, у якое ўсё больш умешваецца дзяржава, і абменнага курса, і прыватызацыі, якая хутчэй зводзіцца да пераўтварэння дзяржаўных прадпрыемстваў у дзяржаўныя ж канцэрны, што па вялікаму рахунку адно і тое ж. Больш таго, пад крыло дзяржавы вяртаюць тых, хто ў свой час як быццам быў адпушчаны на волю (прыгадаем адзін з апошніх указаў — аб стварэнні канцэрна па матэрыяльных рэсурсах). Пры падобнай практыцы набраць тую ж крытычную масу эфектыўных недзяржаўных прадпрыемстваў, як запісана ў законапраекце, — надзвычай праблематычна.

Іван БАРАНОЎСКІ.

ЗАТРЫМАНЫ ЧАЧЭНЦЫ

Яшчэ адну справу, якая звязана з вымаганнем, раскруцілі супрацоўнікі міліцыі. У рукі праваахоўных органаў на гэты раз трапілі два непрацуючыя жыхары Чачні, якія «гастраліравалі» ў Беларусі.

«Падарожнікаў» з Чачні воляй лёсу занесла ў Брэст. Там яны, дарэчы, і вырашылі «наехаць» на непрацуючага брэстаўчаніна. Чым кіраваліся зладзеі, калі вымагалі менавіта ў гэтага жыхара грошы, — невядома, але запатрабавалі яны за спакой вялікую суму — 7 тысяч долараў. Аднак справа пацярпела фіяска.

Да аперацыі падключыліся супрацоўнікі ўпраўлення па барацьбе з арганізаванай злачыннасцю МУС па Брэсцкай вобласці. У мінулую суботу каля магазіна «Вілія» вымагальнікі ў момант атрымання 2 тысяч долараў ЗША былі ўзяты на месцы злачынства. Цяпер высвятляюцца ўсе падрабязнасці справы.

Ігар ГРЫШЫН.

У СВЕЦЕ

ПЕЛЕНГ-НАВІНЫ

НАКОЛЬКІ РАСШЫРЫЦЦА НАТО? ДАВЕДАЕМСЯ ВЯСНОЙ

Канкрэтныя рашэнні аб расшырэнні Паўночнаатлантычнага саюза на Усход, хутчэй за ўсё, будуць прыняты на сустрэчы кіраўнікоў дзяржаў і ўрадаў НАТО вясной ці летам будучага года. Аб гэтым заявіў дзяржсакратар ЗША Уорэн Крыстафер. У той жа час адзін з высокапастаўленых прадстаўнікоў Белага дома лічыць, што прэзідэнт Клінтан назаве 1999 год як найбольш прымальны для ўключэння Польшчы, Чэхіі і Венгрыі ў заходнееўрапейскую сістэму бяспекі.

Францыя і Германія выступаюць за тое, каб расшырэнне НАТО не адбывалася да таго часу, пакуль поўнасцю не будуць адладжаны адносіны з Расіяй.

ЛІБЕРАЛ-ДЭМАКРАТЫ ПЕРАМАГАЮЦЬ У ЯПОНІІ

239 з 500 дэпутацкіх месцаў заваявала вядучая сіла кіруючай у Японіі трохпартыйнай кааліцыі — ліберальна-дэмакратычная партыя. Тым не менш, ЛДП, якую ўзначальвае прэм'ер-міністр Рутара Хасімота, не ўдалося гарантаваць сабе больш за палову месцаў у палаце прадстаўнікоў і права на фарміраванне аднапартыйнага ўрада.

А Ў ЛІТВЕ — КАНСЕРВАТАРЫ

Папярэднія даныя па праведзеных выбарах у сейм Літвы сведчаць, што «Саюз Айчыны» (партыя літоўскіх кансерватараў), якую ўзначальвае Вітаўтас Ландсбергіс, выйграе парламенцкія выбары ў шматмандатных акругах па партыйных спісах. Кансерватары набралі больш за 30 працэнтаў галасоў выбаршчыкаў. На другім месцы пакуль Партыя хрысціянскіх дэмакратаў (10 працэнтаў галасоў). Дэмакратычная партыя працы Літвы з 9 працэнтамі — на трэцім месцы. На прэс-канферэнцыі старшыня парламента і ДППЛ Чэславас Юршэнас сказаў, што яго партыя стала ахвярай рэформаў і дэмакратыі.

ЛЕБЕДЗЯ МОГУЦЬ ВЫКЛІКАЦЬ У КС

Канстытуцыйны суд Расіі пакуль не прыняў рашэння аб тым, ці стануць хасав'юртаўскія пагадненні «Лебедзь—Масхадаў» прадметам яго вывучэння. У пачатку кастрычніка ў КС звярнулася група дэпутатаў Дзярждумы, якія прапанавалі Канстытуцыйнаму суду праверыць адпаведнасць Асноўнаму закону краіны пагадненняў, падпісаных 31 жніўня ў Хасав'юрце (Дагестан) былым сакратаром Савета бяспекі РФ А. Лебедзем і прадстаўніком чачэнскіх узброеных фарміраванняў А. Масхадавым. На думку дэпутатаў, «Прынцыпы вызначэння асноў узаемаадносінаў паміж РФ і Чачэнскай Рэспублікай» і пагадненні аб іх супярэчаць артыкулу 4 Канстытуцыі Расіі, дзе гаворыцца аб тэрытарыяльнай цэласнасці краіны.

РАСІЙСКІМ ГАЗЕТАМ ПРАДАСТАЎЛЕНЫ ЛЬГОТЫ

Вызваленне ад падатку на дабаўленую вартасць, мытных пошлін, абавязковага продажу валютнай выручкі і шэраг іншых ільгот, прадугледжаных указам прэзідэнта РФ, захаваны для расійскіх сродкаў масавай інфармацыі. Рашэнне аб гэтым прынята ўчора на нарадзе ў прэм'ер-міністра В. Чарнамырдзіна.

УКРАІНА І ЗША АБМЕРКАВАЛІ ПРАБЛЕМЫ РАСШЫРЭННЯ НАТО

Пытанні ўзаемаадносінаў НАТО і Украіны ў святле маючага адбыцца расшырэння альянса, перспектывы стварэння агульнаеўрапейскай сістэмы бяспекі абмеркавалі міністр замежных спраў Украіны Генадзь Удавенка і дзяржсакратар ЗША Уорэн Крыстафер. Міністр выклаў пазіцыю Украіны наконт неабходнасці адэкватна ўлічваць інтарэсы ўсіх краін рэгіёна.

Паводле паведамленняў «Радыё Расіі», «Голаса Амерыкі» і «Бі-Бі-Сі».

ІНФАРМ-КАКТЭЙЛЬ

Ізраільскі грамадзянін Доран Нойбергер, які пражывае ў кібуцы Гааш, адмовіўся ад сваіх планаў падрыхтаваць да выдання кнігу аб сваіх адносінах з жонкай, якія пасля сямі складаных гадоў сумеснага жыцця скончыліся разводам. Яго жонка Сара з таго часу выйшла зноў замуж — за Беньяміна Нетаньяху, і зараз яна «першая лэдзі» Ізраіля. Нойбергер спачатку вырашыў апублікаваць свае мемуары, таму што, як ён сказаў, «яго ахапіў жах» ад меркаванняў прэсы аб тым, што яго былая жонка атрымае магчымасць аказваць уплыў на важныя пытанні палітыкі ўрада.

Асашыэйтэд Прэс.

Часы гарэлкі «Гарбачоў», вядомай і нашаму спажыўцу, адышлі ў мінулае. Нямецкая кампанія, якая займалася яе вытворчасцю, узамен выпусціла на рынак новы напой гарэлачнага тыпу пад назвай «Рэванш Эрыха» — па імені звергнутага за некалькі дзён да падзення Берлінскай сцяны камуністычнага лідэра Усходняй Германіі Эрыха Хонекера. Напой карыстаецца вялікай папулярнасцю ва ўсходніх землях Германіі і разыходзіцца па мільёну бутэлек у месяц. Адначасова кампаніі прыйшлося зняць з продажу другі свой прадукт — гарэлку «Гельмут Стрыманы» з-за пратэстаў канцылярыі федэральнага канцлера.

Рэйтэр.

Сучасныя мастакі вельмі вынаходлівыя па частцы сваіх так званых «творчых праектаў». У амерыканскім горадзе Хартфорд, штат Канектыкут, мастак Брэд Макалум выставіў 228 накрывак для люкаў гарадскіх падземных камунікацый. Быццам бы нічога асаблівага, але накрыўкі адліты з металу, атрыманага ў выніку пераплаўкі другаснай сыравіны, у тым ліку і 11.194 «ствалоў», якія былі канфіскаваны паліцыяй штата ў крымінальных элементаў пачынаючы з 1992 года.

Асашыэйтэд Прэс.

ШТО ДУМАЮЦЬ НА УКРАІНЕ ПРА БЕЛАРУСАЎ?

Калі верыць вынікам сацыялагічных даследаванняў, то ставяцца да нас на Украіне вельмі добра. А па асобных пазіцыях нават значна лепш, чым мы нават маглі ўявіць.

Гэта тым больш прыемна, што даследаванне адносінаў украінцаў і неўкраінцаў да нашых суайчыннікаў правёў інстытут сацыялогіі Акадэміі навук Украіны. Апытанне па спецыяльна распрацаванай анкеце мела на мэце вызначыць меркаванне простых людзей пра беларусаў. Была прапанавана 100-бальная шкала ацэнак. Згодна з ёй 76—100 балаў — высокая ацэнка, 51—75 — сярэдняя, 26—50 — нізкая.

Такім чынам, сярод рыс беларускага характару наша славутая талерантнасць атрымала 80 балаў, працавітасць — 77, гаспадарлівасць — 73, любоў да свабоды — 67, прадпрымальнасць — 67, наватарства — 50, згуртаванасць — 50, пакорлівасць лёсу — 50, сентыментальнасць — 50, музыкальнасць — 37, ваяўнічасць — 33, хітрасць — 17, імперскія замашкі — 13, жорсткасць — 13.

А вось як бачыцца ў люстэрку сацыялагічных даследаванняў адданасць беларусаў сацыяльным інстытутам: сям'я — 80 балаў, нацыя — 53, род — 46, дзяржава — 46.

Невысокія балы атрымалі стараннасць і імкненне беларусаў зберагчы традыцыі, культуру і звычкі свайго народа. Так, цікаўнасць да падзей нацыянальнай культуры і гісторыі — 63 балы, прыгатаванне нацыянальных страў — 50. Не любяць яны, беларусы на Украіне, расказваць свае казкі і спяваць народныя песні — 43, адзначаць рэлігійныя святы — 36, размаўляць на роднай мове — 33.

Беларусы слаба пакуль праявілі сябе ў набыцці багаццяў, буйной уласнасці, прамысловай нерухомасці. У пераважнай большасці яны валодаюць сямейным домам ці кватэрай — 96 балаў, менш іх сярод гаспадароў невялікай майстэрні, крамы, атэлье — 63, яшчэ менш уласнікаў сярэдніх і буйных прадпрыемстваў — адпаведна 43 і 33, зусім мала беларусаў сярод вялікіх магнатаў (тэрмін украінскіх сацыёлагаў. — **Л.Л.**) і банкіраў — усяго 10 балаў.

І не дзіўна. Згодна з вынікамі даследавання, схільнасць беларусаў да камерцыі і гандлю невысокая — 50 балаў. Іх у асноўным вабяць іншыя сферы дзейнасці — вытворчасць, медыцына, навука, адукацыя, культура (75—80). Але найбольшую схільнасць праяўляюць яны да інтэлектуальнай інжынерна-тэхнічнай і фізіка-матэматычнай і юрыдычнай працы.

Самае дзіўнае і прыемнае для нас у раздзеле «Ступень папулярнасці сярод людзей». Тут у пазіцыі «характар узаемаадносінаў паміж людзьмі» беларусы, безумоўна, лідэры — аж 83 балы! Украінцы на другім месцы — 63, далей ідуць расіяне — 50, апошнія, як гэта ні дзіўна, еўрапейцы — 33.

А прывёз у Мінск вынікі гэтага даследавання Сяргей Зелянкоўскі — намеснік старшыні таварыства «Украіна—Беларусь». З ім я пазнаёміўся на сустрэчы прадстаўнікоў беларускіх дыяспар у краінах блізкага замежжа і лідэраў нацыянальных дыяспар у Беларусі, якую арганізавала Беларускае таварыства дружбы. Зелянкоўскі пацвердзіў, што беларусы на Украіне карыстаюцца рэпутацыяй добрых, міралюбівых, чулых людзей.

На думку Арсена Ваніцкага, кіраўніка Дома дружбы, гэтыя якасці нашых суайчыннікаў спрыяюць росту колькасці таварыстваў дружбы з Беларуссю ў былых рэспубліках СССР, наладжванню не толькі культурных, але і ўзаемавыгадных эканамічных сувязей, росту папулярнасці Беларусі ў гэтых краінах.

Леанід ЛАХМАНЕНКА.

У ГАСЦЯХ — «ЗОРКА»

ВАЛЕРЫЙ МЕЛАДЗЕ: АПОШНІ РАМАНТЫК. І ВЫДАТНЫ КУХАР

За два апошнія гады Валерый Меладзе запісаў супер-папулярны альбом «Сэра», набыў мноства прыхільнікаў, «засвяціўся» ў самых папулярных тэлепраграмах і атрымаў прэмію «Зорка». Ужо наўрад ці хто памятае, акрамя, можа, самых адданых прыхільнікаў, што першыя выступленні Меладзе на прафесіянальнай сцэне адбыліся на фестывалі «Ступень да Парнаса» ў 1990 годзе. 27-гадовы спявак лаўрэатам тады не стаў, хоць і быў удастоены прыза здымачнай групы праграмы «Ступень да Парнаса». Затое праз чатыры гады, пасля з'яўлення гэтага ўкраінскага спевака з грузінскім прозвішчам у «Калядных сустрэчах», папулярная песенька «Лімба», якую ён выканаў, загучала з вокнаў кватэр тысяч меламанаў.

Зусім нядаўна ён выступаў на сцэне сталічнай канцэртнай залы «Мінск» з песнямі, створанымі яшчэ раней, і зусім новымі, гучалі таксама песні і на грузінскай мове. Пасля канцэрта Валерый Меладзе адказаў на пытанні карэспандэнта «Звязды».

— Часам можна пачуць, што Меладзе ўжо «выдыхнуўся», што яго «зорка» адсвяціла. Гэта так? Ці, наадварот, вы гатовы падрыхтаваць сваім прыхільнікам нейкі сюрпрыз?

— У мяне ў запасе некалькі козыраў. Мы трымаем іх на выпадак, калі адчуем, што цікавасць сапраўды падае. Не думаю, што гэта адбудзецца так хутка. Нам яшчэ ёсць чым здзівіць меламанаў.

— Якія гарады вы плануеце наведаць пасля Мінска?

— Спачатку — на Поўнач, пасля — у Ізраіль, у Тэль-Авіў.

— Вядома, што ў тваёй творчасці шмат прыхільнікаў, яшчэ больш — прыхільніц. Як глядзіць на гэта твая жонка Ірына?

— Я нікому не расказваю пра сваю сям'ю. Лічу гэту тэму закрытай.

— А як ты сам адносішся да празмернай любові меламанаў? Расказваюць, што калі аднойчы ў нумар забраліся дзве дзяўчыны, іх давялося выправоджваць ледзь не праз акно...

— Не, я ніколі нікога не выкідваў, гэта ж жанчыны. Я проста клічу свайго прадзюсера, і ён вырашае гэту праблему.

— А чым займаецца твая дачка?

— Ёй зараз пяць з паловай гадоў. Слаўная дзяўчынка. На вялікі жаль, бачуся з ёй рэдка — штомесяц у мяне 20 пераездаў з месца на месца. Але ў маёй нагруднай кішэні заўсёды ляжыць яе фотакартка.

— Зараз самая папулярная твая песня «Девушкам из высшего общества». Як здымаўся гэты кліп? Адзін з тэлевядучых паспрабаваў падлічыць колькасць гэтых самых «девушек из высшего общества», — атрымалася 63...

— Ён памыліўся: у кліпе здымаліся 72 дзяўчыны. У той дзень было вельмі гарачае надвор'е, і ім пастаянна даводзілася папраўляць свой макіяж. Было вельмі шмат турбот. Але праз некалькі гадзін работы кліп атрымаўся. Спадзяюся, ён усім падабаецца.

— Кажуць, у кухарскай справе табе няма роўных?..

— Зараз я гатую толькі па святах. Звычайна гэта сацыві, хоць я шмат яшчэ чаго ўмею. Проста я магу дазволіць сабе схадзіць у грузінскі рэстаран, усё гэта заказаць і з'есці разам з сябрамі.

— Падзелішся сакрэтам свайго фірменнага сацыві?

— Калі ласка.

800 г птушкі зварыць з пучком зяленіва, лаўровым лістом, дзвюма гваздзікамі, дзвюма долькамі часнаку і цыбулінай. Раздзяліць на порцыі, заліць соусам і падаваць на стол.

Састаў соусу: 50 г масла, 150 г молатых грэцкіх арэхаў, лыжка мукі, 125 г цыбулі, паўгалоўкі часнаку, жаўток, 50 г кіпячонага віннага воцату, крыху карыцы, молатай гваздзікі і чырвонага перцу, чвэрць літра булёну, пучок пятрушкі, сушанае зяленіва. Цыбуля і часнок пры гэтым дробна рэжуцца, а затым запякаюцца ў масле. Дабавіць муку і, памешваючы, уліць курыны булён. Зняць з агню, калі закіпіць. Арэхі змяшаць з зяленівам, дабавіць усё астатняе. Няспынна памешваючы, паставіць у міску з халоднай вадой і мяшаць, пакуль не застыне і не загусцее. Вось так. Прыемнага апетыту.

— Валерый, хтосьці з тваіх дасціпных прыхільнікаў аднойчы назваў цябе «Мармеладзе»...

— Вось здорава! Ну што зробіш, калі камусьці я здаюся такім салодкім?

— Ці лічыш ты свае песні камерцыйнымі? У наш час без гэтага нельга.

— Адно другому не перашкаджае. Мы не задаваліся мэтай толькі зарабляць грошы, але паколькі наш матэрыяльны дабрабыт палепшыўся — я проста шчаслівы чалавек. Не абавязкова музыкант павінен паміраць з голаду. Гэта ўжо аджыўшая тэорыя, што творца абавязкова павінен быць жабраком. Я наогул лічу, што абывацель не схільны правільна ацаніць творчую работу. Збоку здаецца: што тут такога, падумаеш, выйшаў на сцэну, пракрычаў песню — вялікая важнасць. А зрабіць нармальны кліп — гэта ж страшэнная праца.

Пасля нашага «Не трывож мне душу, скрыпка» многія сталі рабіць так званыя «белыя» кліпы. Я не сцвярджаю, што гэта таму, што мы такія разумныя. Проста гэта ўдалы прыём, які заўважылі і паўтарылі за намі. Нічога страшнага ў гэтым, вядома, няма. Але калі з песні «здымаюць» цэлы рытмічны малюнак — мяне гэта прыводзіць у шаленства. Я наогул чалавек «выбуховы».

— А здаешся такім спакойным.

— Не, я псіх на самай справе. Каб мяне вывесці з сябе, дастаткова проста мне штосьці паабяцаць і не выканаць. Не цярплю, калі мне даюць розныя парады. Я ў такіх выпадках звычайна кажу: калі хтосьці ведае, як зрабіць лепш, хай возьмецца і зробіць.

— Валерый, чаму ты называеш сябе «апошнім рамантыкам»?

— Зараз на свеце іх так многа, што сярод іх я здаюся апошнім.

— А ты памятаеш, як спеў сваю першую песню?

— Памятаю ў маленстве сабралася ўся наша сям'я, і мы з братам пачалі спаборнічаць, хто лепш спявае. Я пракрычаў гучней, і сямейны савет пастанавіў, што спяваць буду я, а Косця — сачыняць.

— «Цыганка Сэра» — рэальная асоба?

— Зусім не. У жанчын цыганскай нацыянальнасці я ніколі не ўлюбляўся і блізкіх адносінаў з імі не меў. Гэтую песню напісаў мой брат. Праўда, і ён у цыганак не ўлюбляўся. Косця вельмі начытаны чалавек і, як мне здаецца, проста пераўвасабляе свае кніжныя адчуванні ў песні, музыку.

— Ці любіш ты сустракацца пасля доўгіх расстанняў са сваімі сябрамі?

— Зараз ужо не хочацца знаходзіцца ў шумнай кампаніі. Раней хацелася кожны дзень, пасля — праз дзень, затым — яшчэ радзей. Зараз мне рэдка можа захацецца выпіць: я перастаў знаходзіць у гэтым працэсе сэнс і задавальненне. Я стаў сур'ёзным.

— Якой ты ўяўляеш сваю будучыню?

— Галоўная мэта — пакінуць пасля сябе патомства — здаровых, дужых, моцных, добра выхаваных дзяцей. Вельмі лёгка жыць толькі для сябе. Можа для многіх гэта і ёсць сапраўдны кайф — адчуванне поўнай свабоды. Ды толькі навошта мужчыну, мужыку такая свабода? Як самамэта? Каб няспынна цягацца дзе захочацца і колькі захочацца? А што пасля, пад старасць?

— Відаць у цябе ёсць асаблівая канцэпцыя выхавання дзяцей?

— Не, проста дастаткова пракансультавацца ў святара.

— Ты веруючы чалавек?

— Я не сказаў бы, што вельмі. Веруючыя людзі выхоўваюцца з дзяцінства, а я ж застаў эпоху, калі вучылі не верыць у тое, чаго нельга памацаць рукамі.

— Валерый, кажуць, «меладзе» — па-грузінску «ліса», «хітры»...

— Ну, я не хітрэйшы за іншых.

— Як ты думаеш, ці можа ў цябе ўзнікнуць жаданне калі-небудзь памяняць прафесію?

— Наўрад ці. Пакуль такога жадання няма. У заўтра я не заглядваю.

Гутарыла Вольга РАМАНЮК.

СЁННЯ

СОНЦА

	Усход	Захад	Даўжыня дня
Мінск –	7.51	17.56	10.05
Віцебск –	7.44	17.44	10.00
Магілёў –	7.40	17.46	10.06
Гомель –	7.36	17.44	10.08
Гродна –	8.08	18.10	10.02
Брэст –	8.03	18.16	10.13

МЕСЯЦ

Першая квадра 19 кастрычніка

ІМЯНІНЫ

Пр. Амвросія, Андрэя

К. Яна, Севярына.

НАДВОР'Е

Сёння ўдзень па рэспубліцы захаваецца воблачнае з праясненнямі надвор'е, месцамі пройдуць невялікія дажджы. Тэмпература паветра ў Віцебску, Мінску, Магілёве — 8—10, Гродне, Гомелі — 9—11, Брэсце — 10—12 градусаў цяпла.

У наступныя двое сутак пераважна без ападкаў, 24-га ўначы — плюс 1—мінус 4, удзень — 9—14 градусаў цяпла; 25-га ўначы — 0-5, удзень — 11—16 градусаў вышэй нуля.

Згубленае пасведчанне інваліда II групы серыі 09 № 052463, выдадзенае на імя Каротчанка Людмілы Максімаўны, лічыць несапраўдным.

Сусветная асацыяцыя беларускіх яўрэяў праводзіць жалобны мітынг, прысвечаны Дням Памяці яўрэяў, загінуўшых у час другой сусветнай вайны на тэрыторыі рэспублікі.

*Мітынг і ўскладанне вянкоў адбудзецца **23 кастрычніка ў 15 гадзін** на «Яме» па вуліцы Заслаўскай.*

Даведкі па тэлефоне: 255-82-70.

Сядзіба

Выпуск № 335

Рубрыку вядзе Мікалай ЧАХОЎСКІ

КУДЫ НІ КІНЬ — УСЮДЫ КЛІН

Нарыхтаваныя для доўгага спажывання прыпасы часам прыносяць расчараванне — гніюць. Перыяд, за які бульба і караняплоды, яблыкі і цыбуля, капуста і часнок поўнасцю губляюць таварныя якасці, увогуле даволі расцягнуты. Але бывае і так, што хвароба за тыдзень поўнасцю «з'ядае» плод.

Найбольш небяспечныя вірусныя хваробы, пасля ідуць бактэрыяльныя, гнілістыя. Большую частку нягод заносім мы самі, калі вельмі груба абыходзімся з вырашчаным ураджаем: рэжам, сціскаем; кідаем, забруджваем.

Трэба ўзяць за правіла хоць бы адзін раз у два-тры тыдні правяраць моркву, бульбу, капусту, цыбулю. Калі на цыбулі ўбачылі «вопратку» ў нейкіх складках, зморшчаную — асобіну адкідвайце ўбок, падалей ад яе «таварак». Працэс гніення пайшоў — спачатку паволі, а пасля вельмі шпарка. Гэту цыбуліну лепш адразу выкарыстаць.

Здараецца, морква пакрываецца белым налётам, бывае нягуста ўсеяна з донца чорнымі плямамі. Адмеціны могуць быць і на сярэдзіне караняплода. Выдаляць не толькі гэты экземпляр, але і суседзяў. Гнілі вельмі пладавітыя і паўзучыя. Усё з хворага месца прамыць у цёплай вадзе і зноў жа адразу выкарыстаць. Вядома, смакавыя якасці крыху горшыя, але што зробіш — не аддаваць жа плод на з'ядзенне ворагу.

Адна з самых распаўсюджаных хвароб капусты — мокрая гніль: верхні ліст — бы каша, ад качана ідзе непрыемны пах. Такія галоўкі неадкладна прамыць. Вада і рукі лёгка знімаюць усё шкоднае. Потым нажом даваршыць справу. Выратаваны качан абавязкова ўжываць у першую чаргу. Астатнія качаны капусты класці храпкамі ўверх. Кожны можна загарнуць у газету. Але сачыць, каб не намакалі. Тэмпература для захоўвання — блізкая да нуля.

Розныя нягоды ўздзейнічаюць на галоўны наш прадукт — бульбу. Найбольшую трывогу выклікаюць слізістыя захворванні. З пашкоджанага месца выбраць як мага больш клубняў, памыць у добра цёплай вадзе. Сачыць, тоне бульба ці плавае. Кожная бульбіна, якая знаходзіцца на паверхні, ужо пачала хварэць ці вось-вось захварэе. Добра вымыйце — і ўсе балячкі вылезуць. Пры гэтым заўважана, што плавае бульба якраз хворым месцам уверх.

Многія гараджане хаваюць бульбу ў калідорах сваіх кватэр, падвалах, проста ў хаце. Усё гэта не самыя лепшыя ўмовы. Тут вельмі сухое паветра, высокая тэмпература. Гэта множыць хваробы. Да таго ж прадукцыя вяне, а неўзабаве (да Новага года) і прарасце.

Таму прыпасы тэрмінова выстаўляць на балкон. Каб нечаканы мароз не прыхапіў плады, змайструйце драўляную скрыню з дзвюма сценкамі, накрыйце мяшкамі, нейкай старой вопраткай.

Нагадаем яшчэ, што бульба — даволі «цёплая» культура. Нават усяго адзін градус цяпла можа прыдаць клубням салодкі смак. Каб гэтага не здарылася, падтрымлівайце тэмпературу ў межах +2—+5 градусаў. У схованку можна паставіць чыстую ваду — паветра стане больш вільготным.

МАЛАДЫ САД ПЕРАД ЗІМОЎКАЙ

Кару дрэўцаў і галінкі вельмі любяць зайцы, а карані — вадзяныя пацукі і мышы. Таму стволікі абвязаць яловымі лапкамі. Пры гэтым калючкі глядзяць уніз. [illegible]

Ствол і больш значныя галінкі пафарбаваць у белы колер такім саставам: гашаная вапна — 1 кг, гліна — 0,5 кг, каравяк — 0,5 кг, медны купарвас — 100 г. Усё на адно вядро вады. Маса даволі густая. Можна нанесці два слоі.

Часта снег такі вялікі і цяжкі, што маладыя галінкі ломяцца. [illegible]

Саджанцы на карлікавых падвоях могуць падмерзнуць. [illegible]

ПЕРАПІСКА З ЧЫТАЧАМІ

Мары ПІВАВАРАВАЙ, г. Мінск

[illegible]

Івану ШВЕДАВУ, г. Мінск

[illegible]

Сям'і ІВАНЦОВЫХ, г. Маладзечна.

[illegible]

ГЭТЫ ЎПАРТЫ ПЫРНІК

[illegible]

...бу падрыхліць, унесці ўгнаенні — нягоднік шыбуе зайздроснымі тэмпамі.

У час вегетацыі надзвычай пільна сачыць за месцамі, дзе было шмат гэтага пустазелля. Калі засталіся маленькія (у некалькі сан- [illegible] без нагляду. Ён можа «выйсці з-пад кантролю» нават за тыдзень-другі. І тады з ім ну ніяк не саўладаць. Будзе множыцца, разрастацца, заваёўваць новыя тэрыторыі агарода і саду. І... весці за сабою армію драцянікаў.

КРЫМІНАЛ

АРСЕНАЛ ПІСКУНОВА І К°

СВЕТ БАГАТЫ на канструктараў агнястрэльнай зброі. Італьянскі майстар Каміл Ветэлі ў сярэдзіне XVI стагоддзя ў горадзе Пістоя прыдумаў першы пісталет. У 1915 годзе італьянец Рэвелі сканструяваў першы пісталет-кулямёт, які страляў пісталетнымі патронамі. Цяпер усяму свету вядомы такія маркі айчыннай агнястрэльнай зброі, як аўтамат Калашнікава, пісталет «ТТ». Але вось пісталет-кулямёт сістэмы Піскунова, жыхара горада Мінска, невядомы нават вузкаму колу спецыялістаў гэтай галіны. Магчымасць трымаць яго ў руках, на шчасце, была прадастаўлена толькі супрацоўнікам упраўлення ўнутраных спраў Мінгарвыканкома, якія абясшкодзілі падпольны зброевы кааператыў.

20-гадовы жыхар гор. Мінска Аляксандр Піскуноў у радах Узброеных Сіл не служыў, меў сярэднюю адукацыю і нідзе не працаваў. Адзіным заняткам патэнцыяльнага прызыўніка было штудзіраванне літаратуры па стралковай зброі.

Выпадак звёў прызыўніка А. Піскунова з афіцэрам запасу Сяргеем Бароннікавым, які меў вышэйшую ваенную адукацыю, пражываў у пасёлку Лясным Мінскага раёна. Апошні ў свае 30 гадоў меў прафесіянальнае ўяўленне аб устройстве агнястрэльнай зброі і сувязі сярод былых калег па службе.

Піскуноў расказаў Бароннікаву пра свае планы заняцца вырабам (і, вядома, продажам) пісталетаў-кулямётаў уласнай канструкцыі і паказаў яму выробленыя з паперы макеты і чарцяжы зброі.

Кінуўшы прафесіянальным вокам на тварэнне рук збройніка-самавучкі, Бароннікаў тут жа згадзіўся дапамагаць Піскунову, разлічваючы на частку даходаў ад продажу зброі.

Зброевы кааператыў набіраў абароты. Роля канструктара, слесара-зборшчыка і прадаўца адводзілася А. Піскунову. Дапамога С. Бароннікава (на пачатковым этапе) заключалася ў набыцці спецвадкасці для «варанення» металічных дэталяў зброі, тлумачэнні тэхналогіі яе выкарыстання і захоўванні выробленых дэталяў зброі.

Для вырабу дэталяў пісталетаў-кулямётаў патрэбна было заводскае абсталяванне. Тут на дапамогу Піскунову прыйшлі працаваўшыя ў механічным цэху ААТ «Керамін» Дзмітрый Анісовіч і Канстанцін Дзеніскевіч. Яны па чарцяжах, прадастаўленых Піскуновым, выраблялі розныя дэталі да пісталетаў-кулямётаў, за што «генеральны канструктар» заплаціў ім 200 долараў ЗША.

Выконваліся заказы на працягу амаль двух гадоў на заводскіх станках і ў рабочы час. Гатовыя дэталі з цэха ААТ «Керамін» выносіў сам А. Піскуноў, а потым даводзіў іх у сябе дома ці ў майстэрні, абсталяванай у гаражы ў свайго знаёмага Бяляўскага. Колькі ўсяго дэталяў для зборкі пісталетаў-кулямётаў было выраблена такім чынам, — не ўстаноўлена, аднак толькі пры вобыску ў Піскунова былі канфіскаваны 23 «ствалы», 39 затворных каробак з кажухом ствала, 28 загатовак для прыбораў бясшумнай стральбы, каля 4 кілаграмаў спецыяльнай вадкасці для «варанення» металічных дэталяў зброі і шмат іншых дэталяў. Работа зброевага кааператыва была пастаўлена з размахам.

Акрамя зброевай вытворчасці А. Піскуноў вырашыў паспрабаваць сябе на ніве піратэхнічнай. У жніўні 1995 года ён разам з Бароннікавым вырашылі вырабляць дыстанцыйныя кіраванні для выбуховых устройстваў. З гэтай мэтай на Старажоўскім рынку Мінска купілі ў неўстаноўленай асобы 116 электрадэтанатараў маркі ЭПД, аўтапейджэр, блок сілкавання і пейджэр. На шчасце, распрацоўка дыстанцыйнага выбуховага ўстройства не была даведзена да канца, таму што ў дзейнасць зброева-піратэхнічнага кааператыва ўмяшаліся работнікі міліцыі.

Папярэдняе следства, праведзенае следчым упраўленнем УУС Мінгарвыканкома, выявіла ўсю карціну дзейнасці кааператыва «Піскуноў і К°», які дзейнічаў амаль два гады. Як аказалася, ахвотнікаў набыць зброю больш чым дастаткова.

Для вырабляемых пісталетаў-кулямётаў патрэбны былі патроны. Іх, у колькасці 816 штук калібру 9 мм, Піскуноў набыў у Нурагды Ханава, ураджэнца г. Ашхабада, асобы без грамадзянства, які жыў у Мінску ў жонкі. Месцам куплі-продажу боепрыпасаў быў выбраны не цёмны пад'езд, не рынак, а... вестыбюль станцыі метро «Акадэмія навук». У сваю чаргу С. Бароннікаў прадаў Н.Ханаву пісталет-кулямёт сістэмы Судаева і 449 баявых патронаў. Акрамя таго ў Ханава пры вобыску быў канфіскаваны газавы рэвальвер, перароблены для стральбы баявымі патронамі.

Дзейнасць падпольнага зброевага кааператыва была своечасова спынена. Па матэрыялах следства, ніводны са «ствалоў», выробленых «хатнімі збройнікамі», са злачыннымі мэтамі не быў выкарыстаны. Пісталеты-кулямёты Піскунова і Бароннікава прызначаліся для забойства. Больш таго для забойства подлага, цішком. Глушыцелі дазвалялі зрабіць выстрал нячутным за некалькі крокаў.

Злачынцы атрымалі па заслугах.

На гэтым можна было б і спыніцца. Але зусім не так даўно за разбойныя напады на кватэры грамадзян затрымана добра ўзброеная банда, якая складаецца з жыхароў Беларусі і горада Петрапаўлаўска-Камчацкага Расійскай Федэрацыі. Пры правядзенні вобыску ў затрыманых канфіскаваны пісталет-кулямёт несерыйнай вытворчасці, выраблены ў заводскіх умовах, з глушыцелем, прызначаны для стральбы патронамі ад пісталета Макарава, газавы пісталет «вальтэр» з замененым ствалом пад баявыя патроны з глушыцелем, пісталет Макарава з глушыцелем, больш за сотню баявых патронаў. Следствам устаноўлена, што злачынцамі з выкарыстаннем гэтай зброі ўчынены цяжкія злачынствы на тэрыторыі Расіі і Беларусі.

Мікалай КРАСНЕЎСКІ,
грамадскі карэспандэнт аддзела права і маралі.

ФІЛЬМАТЭКА

- **«ДАМАВІК І КАРУНАЧНІЦА»**
- **«СПАКУСА Ў КАХАННІ»**
- **«КНЯЗЬ ЦЕМРЫ»**

Новую мастацкую кінастужку **«Дамавік і карунaчніца,** створаную рэжысёрам Дзмітрыем Вараб'ёвым па матывах аповесці С. Рамаyоўскага «Вяцкія карункі», перадаюць на суд гледачоў кінамайстры Расіі.

Гэта сучасная казка пра горкага сірату пры жывых бацьках. Сярожавы бацькі зарабляюць сабе на хлеб «зялёныя» ў далёкай Бразіліі, і ім не да сына, які жыве ў роднай вёсцы пад наглядам дзеда. Дзед, аднак, нечакана памірае, і Сярожу збіраюцца аддаць у дзіцячы дом, куды хлопчык добраахвотна «здавацца» не жадае. Ён пачынае гульню ў хованкі з дзядзькамі і цёткамі, якія ўзяліся за пошукі хлапчука: ён нібы скрозь зямлю праваліўся. У гэтай гульні Сярожу дапамагае суседская бабуля Акуліна, здатная, як у казцы, рабіць цуды. Яна адна ведае, што хлапчук нікуды не збег, не патануў у рацэ, як думаюць іншыя, а жыве, нібы прывід (дамавік), у сваёй хаце. Баба Акуліна — цудоўная карунaчніца, разумная, добрая жанчына, сэрцам разумее прывязанасць Сярожы да дому і ўсяго таго, з чым хочуць яго разлучыць.

У галоўных ролях выступаюць Саша Марозаў, Ганна Ясцішына, Віктар Паўлаў, Мая Булгакава, Валянціна Талызіна, Марыя Вінаградава.

У Італіі знята мастацкая кінастужка **«Спакуса ў каханні».** Адна з галоўных якасцей уладальніка вінаробчай кампаніі Леаніда Батачына — неслабеючая з гадамі ўвага да прадстаўніц прыгожага полу, і гэта не магло не адбіцца на перыпетыях яго мудрагелістай гісторыі. Сумуючы па памёршай жонцы, Леаніда рэгулярна адвозіў кветкі на яе магілу. Адначасова ён аддаваўся зямным уцехам з жонкай вартаўніка могілак, у ложку з якой і напаткаў яго вельмі цяжкі сардэчны прыступ. І не паспелі хворага прывезці дадому, як муж яго пляменніцы Беніта на правах наследніка прыняў прапанову амерыканскай фірмы аб аб'яднанні капіталу — тое, супраць чаго быў Леаніда. Беніта запэўніў патэнцыяльных заакіянскіх кампаньёнаў, што не пазней чым праз 36 гадзін (тэрмін, які вызначылі ўрачы) ён будзе мець юрыдычнае права аформіць кантракт. Але 36 гадзін мінулі, мінуў дзень, другі, нерваваўся Беніта, а Леаніда Батачын не спяшаўся развітвацца з жыццём, Узнікла неабходнасць паскорыць працэс. Але як?

Галоўныя ролі выконваюць Урсула Андрэс, Джулія Дэль Прэтэ, Джэк Пэланс.

Імя Джона Карпентэра многае гаворыць знатакам амерыканскага кіно. Рэжысёр пачынаў з баевікоў, але затым рашуча звярнуўся да фільмаў жахаў, «замешаных» на фантастыцы. Дзе Карпентэр, там нечаканыя сюжэты («Успаміны чалавека-невідзімкі», «Зорны чалавек», «Уцёкі з Нью-Йорка»), жахлівыя істоты, дзіўныя з'явы, драматычныя калізіі і г. д. І амаль заўсёды ў яго фільмах прысутнічаюць феерычныя спецэфекты. У **«Князі цемры»**, які зараз выходзіць на экраны рэспублікі, рэжысёр зноў запрашае да вандроўкі ў свет страху, дзе рэальнасць пераплятаецца з містыцызмам і навуковай фантастыкай. На гэты раз галоўнай дзеючай асобай становіцца сам Князь Цемры, ён жа Сатана, Д'ябал...

У фільме здымаліся Допалд Плезенс, Ліза Блант, Віктар Вонг, Дэніс Дан, Сьюзан Бланшар, Эн Ховард.

36,6°

ШТО РАБІЦЬ З ЯБЛЫКАМІ?

Яшчэ з часоў Гіпакрата было вядома, што **яблык ачышчае сасуды, спрыяе іх захаванню ў добрым стане, дапамагае перадольваць многія захворванні і ўмацоўвае арганізм.** У апошнія гады французскія вучоныя, зацікавіўшыся гэтымі легендарнымі звесткамі, правялі спецыяльныя даследаванні аб уплыве яблыкаў на ўзровень халестэрыну (як адзін з асноўных фактараў рызыкі для з'яўлення сардэчна-сасудзістых хвароб). Аказалася, што **яблыкі сапраўды валодаюць здольнасцю сарбіраваць (забіраць «на сябе» і выводзіць з арганізма) халестэрын і іншыя таксічныя рэчывы.** Два яблыкі ў дзень велічынёй з ваш кулак (адпаведна, калі гэта мужчынскі кулак, дык гэта не два, а чатыры яблыкі ў дзень), з'едзеныя нашча, забяспечаць вас неабходнай колькасцю вітаміну С, вялікай колькасцю найкарыснейшых для арганізма яблычных кіслот і пекцінавых рэчываў, якія падтрымліваюць сценку сасуда ў нармальным стане і ўмацоўваюць яе.

Яблык выводзіць лішак халестэрыну з арганізма і спрыяе падтрыманню нармальнага яго ўзроўню ў крыві. Цяпер шмат халестэрынапаніжальных лякарстваў, але яны вельмі дарагія. Такая простая рэч, як два яблыкі раніцай нашча, валодае магутным прафілактычным дзеяннем. Я падкрэсліваю: менавіта нашча. Гэта спрыяе нармальнаму функцыянаванню кішэчніка, а паводле даных Інстытута практалогіі, больш за 60 працэнтаў насельніцтва ў нас пакутуюць ад тугога кішэчніка, г зн. ад запораў, а яшчэ большая колькасць людзей маюць гемарой.

Акрамя таго, **два яблыкі, прыгатаваныя асаблівым чынам, дапамогуць вам пры лячэнні жалезадэфіцытнай анеміі.** Гэтая анемія ўзнікае ў людзей, страціўшых шмат крыві (пасля аперацыі, ранення), у жанчын, якія маюць кроватачывую міёму маткі, маладых дзяўчат, у якіх моцныя і нерэгулярныя менструальныя крывацёкі, а таксама ў людзей, якія пакутуюць ад хвароб нырак (хранічны піеланефрыт, як правіла, суправаджаецца ярка выражанай жалезадэфіцытнай анеміяй).

Як прыгатаваць «жалезныя» яблыкі? Вельмі проста: увечары бераце два яблыкі і чыста памытым цясларскім цвіком без іржы робіце шматлікія наколы праз увесь яблык. Як мага больш. Пакідаеце гэты наколаты, увесь у дзірках яблык да раніцы, а раніцай зноў жа нашча з'ядаеце. За ноч у яблыку ў месцах праколу ўтвараецца яблычна-кіслае жалеза, якое вельмі лёгка засвойваецца арганізмам. І няхай вас не палохаюць карычневыя дзіркі ад праколаў — гэта самая карысная рэч. Лячыць такім чынам анемію трэба на працягу двух-трох месяцаў, і яна сапраўды пройдзе. Нагул, гэты спосаб можна рэкамендаваць усім людзям, асабліва аслабленым і тым, хто часта хварэе.

Адзінае, на што звярніце ўвагу: трэба браць яблыкі, якія валодаюць найбольшымі лекавымі ўласцівасцямі. Імпартныя яблыкі — я іх называю «пластамасавымі» — не валодаюць патрэбнымі лекавымі ўласцівасцямі, таму што, нягледзячы на прывабныя знешні выгляд і афарбоўку (селекцыя ёсць селекцыя — нешта забіраецца, нешта застаецца), у іх менш вітамінаў, карысных рэчываў. **Таму для лячэбных мэтаў ідэальны яблык — наша руская антонаўка.** Лепш браць зялёныя яблыкі. Калі яблык з чарвячком, па ім пабегала пладовая мушка, бярыце іх спакойна, яны вырашчаны без хімізацыі. Нездарма цяпер на Захадзе, дзе разгарнуўся рух за экалагічна чыстую ежу, за новыя тэхналогіі вырошчвання розных сельскагаспадарчых культур, **яблычны чарвяк стаў сімвалам экалагічна чыстага прадукту.**

Яблык — цудоўны касметычны прадукт. Цяпер новае пакаленне касметыкі, якое рэкламуюць за рэгенерыруючае, аднаўляючае якасці, трымаецца ў тым ліку і на яблычных кіслотах. **Маска з сырога яблыка — для тлустай скуры. Калі скура сухая, спячыце яблык ці патушыце яго.** Можаце дабавіць размочаныя аўсяныя камякі, бялок ці жаўток у залежнасці ад тыпу скуры.

Акрамя таго, **яблык з'яўляецца ідэальным сродкам для лячэння зубоў і дзяснаў.** Не ачышчайце яблычную скурку: у ёй утрымліваецца найбольшая колькасць карысных рэчываў. Многія цяпер пакутуюць ад кроватачывасці і іншых хвароб дзяснаў, таму што ядуць мяккую ежу. Таму жаванне — своеасаблівы масаж дзяснаў. Зрабіце і такую простую працэдуру: адкусіце яблык і правядзіце некалькі разоў па верхніх і ніжніх дзяснах унутры і звонку.

Яблык цудоўна ачышчае, гэта ўсім вядома: і ў крайнім выпадку, калі ў вас раптам не аказалася пад рукой зубной шчоткі, з'ешце яблык, потым прапалашчыце рот і лічыце, што вы пачысцілі зубы.

Для яблыкаў практычна няма проціпаказанняў. **Не можа карыстацца нашымі парадамі вельмі невялікая катэгорыя людзей: гэта тыя, хто хварэе на язву страўніка і эразіўны гастрыт. У перыяд абвастрэння яны не могуць есці яблыкі, як і іншыя фрукты і агародніну, але могуць ужываць яблыкі ў тушаным выглядзе. Вядома, утрыманне вітаміну С у іх змяншаецца з-за цеплавой апрацоўкі, але пекцінавыя рэчывы, мінеральныя солі і фруктовыя кіслоты захоўваюцца. Людзі, у якіх алергія, не павінны есці чырвоныя яблыкі, для іх лепш зялёныя. Тым, хто хварэе на цукровы дыябет, таксама нельга есці чырвоныя салодкія яблыкі.**

Падрыхтаваала
Юлія ЭКАРАВА.

«АиФ-Здоровье».

НА ЎСЕ СПРАВЫ МАЙСТРЫ

Добрыя справы працоўнага калектыву канцэрна «Праінтэкс» вядомы не толькі ў Смаргоні, дзе размясціліся яго асноўныя вытворчыя цэхі. Прадукцыя, якую вырабляюць у гэтых цэхах, знаходзіць сваіх пакупнікоў ва ўсёй рэспубліцы. У канцэрна шырокі асартымент тавараў. На сучасным высокапрадукцыйным абсталяванні тут выпускаюць макаронныя вырабы. Прыгожую мэблю, зручныя аконныя і дзвярныя блокі робяць у дрэваапрацоўчым цэху. Аўтамабілісты канцэрна займаюцца перавозкамі. У Смаргоні «Праінтэкс» мае свае магазіны, клапоціцца аб добраўпарадкаванні вуліц, дапамагае мясцовай бальніцы. Самае ж галоўнае ў размове пра гэты канцэрн тое, што ён забяспечвае рабочыя месцы многім гараджанам і дае для іх сем'яў нядрэнны заробак.

НА ЗДЫМКАХ:

- *адзін з магазінаў канцэрна ў новым раёне горада;*
- *столяр Ч. ЖУК заняты ў цэху, дзе вырабляюць кухонныя мэблевыя гарнітуры;*
- *на ўчастку апрацоўкі драўніны;*
- *работніцы Р. ДУБЕНКА і Н. СНЯЖКО рыхтуюць макаронныя вырабы да адпраўкі ў гандлёвую сетку.*

Яўген ПЯСЕЦКІ.

НПП "Фелиз"
(генеральная лицензия №13 от 12.07.94г.)
официальный дилер АО УАЗ
реализует со стоянки в Минске:
УАЗ УАЗ-31512..........(469) УАЗ-31514........(люкс) УАЗ-3303...(бортовой) УАЗ-3962..(санитарн.) УАЗ-31512-027........(полулюкс) УАЗ-2206........(микроавтобус)
ГАЗ 31029 "ВОЛГА" (базовая и её модификации)
ВАЗ ВАЗ-21053; ВАЗ-2106 ВАЗ-2107 ВАЗ-2121"Тайга" ВАЗ-2131"Кедр"(5-и дверная)
Выбор автомобиля клиентом.
100%-комплектация автотехники.
Гарантийное обслуживание.
Самые выгодные условия!
Самые низкие цены!
Т. (0172) 325-323 т./ф. 393-027
Услуги посредников оплачиваются

Віншаванні

Віншуем з 60-годдзем ***Аляксандра Якаўлевіча Новікава.*** *Жадаем моцнага здароўя, поспехаў у працы, доўгіх шчаслівых гадоў жыцця.*

Любячыя цябе жонка, дочкі, зяці і ўнукі.

Вікторыю Касцюкевіч *віншуем з днём нараджэння. Жадаем шчаслівага дзяцінства, добрых поспехаў у вучобе.*

Мама, тата, *г. Светлагорск.*

Віншуем з днём нараджэння ***Аляксандра Аляксандравіча Пабалавец*** *з г. Светлагорска. Жадаем моцнага здароўя, шчасця і даўгалецця.*

Дзеці, сёстры Ліда і Вольга з сям'ёй, *г. Жлобін.*

Віншуем з днём нараджэння нашых любых ***Светачку*** *і ўнучку* ***Алёнку Шырмаў.***

Любоўю хай поўніцца хата,
Хай бокам абходзіць бяда,
Хай радасці будзе багата,
Жадаем здароўя, святла і цяпла.

Аляксандра Іванаўна і Рыгор Іванавіч Грыгор'еў, Юля і Ромачка, *Пружанскі раён.*

Наступны нумар «Звязды» выйдзе ў пятніцу, 25 кастрычніка.

ХТО ТЫ, НІКОЛЬ?

Зараз па тэлебачанні кожную суботу паказваюць тэлесерыял «В'етнам. Да запатрабавання». У адной з галоўных ролей у ім знялася актрыса Ніколь Кідман. Крыху раней дэманстраваўся серыял «Бангкок, гатэль «Хілтан», дзе яна сыграла галоўную ролю. Не маглі б вы крыху расказаць аб ёй: калі пачала здымацца, ці замужам, над якім фільмам працуе зараз? На жаль, я вельмі мала ведаю аб гэтай актрысе, хоць яна мне вельмі падабаецца.

Іван Ч., *Мінск.*

Прэса ўдзяляе Ніколь шмат увагі. Зараз Ніколь Кідман 28 гадоў, і ў яе двое прыёмных дзяцей — дзяўчынка і хлопчык. Рост Ніколь 182 сантыметры без абцасаў. У мінулым годзе, дарэчы, яна здзейсніла мару свайго жыцця — купіла асабняк у Сіднеі за 4,2 мільёна аўстралійскіх долараў. Акрамя таго, у яе з мужам яшчэ дзве рэзідэнцыі: дом у гарах Каларада за 5 мільёнаў аўстралійскіх долараў і дом у Маямі за 6 мільёнаў.

Нарадзілася Ніколь у аўстралійскім горадзе Сіднеі 20 чэрвеня 1967 года ў сям'і буйнога спецыяліста ў галіне біялогіі і псіхалогіі, доктара медыцыны Энтані Дэвіда Кідмана. З 14 гадоў стала спрабаваць сябе на сцэне прафесіянальна-аматарскага тэатра, знялася ў эпізадычнай ролі ў аўстралійскай стужцы «Бандыты БМХ». Яе заўважыў рэжысёр Крыс Нунан і запрасіў у 1986 годзе на ролю ў тэлесерыяле «В'етнам. Да запатрабавання». Актрысу не проста заўважылі, а адразу ж назвалі «ўзыходзячай зоркай». У 1989 годзе выходзіць яе другі і пакуль апошні серыял «Бангкок, гатэль «Хілтан».

Пасля поспеху аўстралійскага поўнаметражнага фільма «Мёртвы спакой», які выйшаў на экраны свету ў 1990 годзе, Ніколь вырашыла паспрабаваць сябе ў Галівудзе. Першым амерыканскім вопытам стала роль у фільме «Навальнічныя дні», адзначаным у гісторыі кінематографа тым, што на яго былі затрачаны вялікія грошы, і тым, што на здымках актрыса пазнаёмілася са сваім будучым мужам Томам Крузам.

Зняты ў 1995 годзе фільм «За гэта можна памерці» прымусіў загаварыць аб Ніколь як аб сфарміраваным майстру экрана.

Зараз Ніколь Кідман працуе над фільмам «Пацалунак дзяўчат».

ЗАСНАВАЛЬНІКІ:
Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь,
Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь,
калектыў рэдакцыі газеты «Звязда».
Рэгістрацыйны нумар 1.

Галоўны рэдактар У. НАРКЕВІЧ.
Рэдакцыйная калегія: У. АНДРЫЕВІЧ (намеснік галоўнага рэдактара), І. БАРАНОЎСКІ, У. ГОЙТАН, В. ЖДАНКО, Л. ЛАХМАНЕНКА, М. МІХАЕВІЧ (першы намеснік галоўнага рэдактара), А. МЯСНІКОЎ, Л. РЫЖАНКОВА (намеснік галоўнага рэдактара), С. ШАЎЦОЎ.

НАШ АДРАС: 220013, гор. Мінск, вуліца Б. Хмяльніцкага, 10-а, рэдакцыя газеты «Звязда».
ТЭЛЕФОНЫ: прыёмнай — 68-29-19; намеснікаў галоўнага рэдактара — 32-44-12, 32-14-25, 32-35-05; аддзелаў: інфармацыйна-аналітычнага — 32-38-02, 68-28-14, 68-29-68, эканомікі — 32-31-21, 68-29-68, палітыкі — 68-27-57, 68-28-64, культуры — 68-29-42, 68-28-27, сацыяльных праблем — 68-28-69, пісьмаў — 68-27-47, маралі і права — 68-28-51, міжнацыянальных адносінаў — 68-27-40, 68-28-69, журналісцкіх расследаванняў — 68-28-38, 68-28-72, беларускай дыяспары — 68-28-27, знешнеэканамічнай дзейнасці — 68-29-44; аглядальнікаў па праблемах: навукі і адукацыі — 68-28-31, экалогіі і ліквідацыі вынікаў Чарнобыля — 68-28-36; уласных карэспандэнтаў: у Гродне — 33-25-29, Гомелі — 53-13-92, Баранавічах — 7-26-02, Паставах — 22-400; бухгалтэрыі — 32-22-03; даведкі па рэкламе і аб'явах — 32-31-98. ***ФАКС:*** *32-04-52, 68-28-77.*

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні не заўсёды супадаюць з меркаваннем рэдакцыі.
Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы
Рэдакцыя пакідае за сабой права не ўступаць у перапіску з чытачамі.

Друкарня выдавецтва «Беларускі Дом друку». Мінск, праспект Ф. Скарыны, 79.
Тыраж 94.430. Індэкс 63850.
Зак. № 6806.
Выходзіць 250 разоў на год.
Нумар падпісаны ў 20.15.
М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12